

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI KATHOLIKUS KEPES HETILAP.
MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON TIZENHAT OLDAL TERJEDELEMBEN.

Előfizetési ára a magyar birodalomban és Ausztriában **Szerkeszti BUDAY ALADÁR.** A német birodalom államaiba egész évre 5 kor. A német birodalom államaiba egész évre 5 kor. Európa egyéb államaiba és Amerikába egész évre 7 kor. Hirdetések alka szerinti árban.
Egy évre 4 kor. félévre 2 kor. negyedévre 1 kor. **A PÁZMÁNEUM** irodalmi vállalat kiadása =
Egyes szám ára 8 fill, vidéken 10 fillér. **BUDAPESTEN, VIII., Főherezeg Sándor-u. 36.**

November 30 nap	Római naptár	Róm. evang.	Gör. kath. naptár	Gör. kath. evangelium	Nap		Nap hossza	C	Hold		Hold- vált.
					kél	nyug.			kél	nyug.	
6 Vasárnap	B. A. olt.	Máté	24 Arét	Lukács	6 36	4 18	9 42		4 42	3 59	
7 Hétfő	Engelbert	(XIII. 24--10.)	25 Marcián	(8 r. 38. sz.)	38	17	39		5 58	4 36	
8 Kedd	Gottfried pk.		26 Demeter vt.		39	16	37		7 13	5 16	
9 Szerda	Tivadar vt.	A jó	27 Nesztor vt.	Az	40	14	34		8 22	6 1	
10 Csütörtök	Avell Andr. hv.	magról	28 Neomilla	ördögök	42	13	31		9 25	6 50	
11 Péntek	Márton pk. hv.	és a	29 Ábrahám	kiüzése	43	12	28		10 21	7 45	
12 Szombat	Józsefát pk.	konkolyról	30 Zenób vt.		46	10	24		11 8	8 43	Ujhold 7-én 4. ó. 37 p. d. u.

Szives tudomásul.

A Pázmáneum irodalmi vállalat szerkesztősége és kiadóhivatala most november elsején a

Főherezeg Sándor-uteza 36. szám alá

költözködött.

Lapunkra vonatkozó minden postai küldésnél, levélnél, utalványnál sziveskedjenek olvasóink ezentul ezt a címet használni. De megjegyezzük, hogy ha egyszerűen csak annyit irnak: „Budapest VIII.“ akkor is pontosan kézbesít a posta mindent.

„Páduai Szent Antal nagy képes naptára“, melyet minden előfizetőnk mint ingyen-mellékletet megkap, már annyira készen van, hogy csak a könyvkötőmunka van hátra. Megjegyezzük azonban, hogy előfizetési feltételeink szerint csak azon olvasó várhatja el a naptárt, kinek előfizetése ez évre egészen rendben van.

A jövő év költségvetése.

Megint hallottuk a jelszót, hogy takarékoskodni kell az ország pénzével, máskülönbben bajba jutunk. Hallottuk pedig ezt Lukács pénzügyminiszter szájából, a ki mult évben is hangoztatta a spórolás elvét, miután előzőleg Tisza István ugyanezzel a jelszóval kezdte meg kormányzatát.

Más ország népe örülne annak, ha miniszterei így beszélne. Mi nem tudunk örülni. Mert az a spórolás, a mire a magyar kormány gondol, a mi rovásunkra megy s az osztrák sógort gyarapítja.

Ha csakugyan a takarékoság elve vezérelné a kormányt, akkor nem iparkodott volna mindenáron fölemelni a hadügyi kiadásokat. Már pedig láttuk a delegáció határozataiból,

hogy a rendkívüli katonai költségek 46 millió 725 ezer 868 koronával emelkedtek s az erre való fedezet új adósságból telik ki, a mi után jóval több, mint hat millió korona kamatot kell nekünk fizetni.

Összevissza százötven millióval emelkedett az állam adóssága az alatt a rövid idő alatt, mióta Tisza István takarékos kormányzatának örvendhetünk. Ez aztán hatalmas teher! Czipeld, te szegény nép némán, türelmesen és ne próbálj fölajdulni, mert a jajszót belédfojtja Tisza zsandárja.

Eddig is volt czipelni való közteher jócskán. Hiszen az esztendei költségvetésünk már évek óta meghaladja a *milliárd* koronát. Most pedig még jobban ránk nehezedik a suly. És

még csak azt se mondhatjuk, hogy a kiadások szaporodása együtt jár a nép helyzete javulásával, aminthogy a rendes életben is csak az az ember ad ki többet, a kinek föllendült a vagyoni állapota. Az ország ezt nem mondhatja el magáról. Az adófizető polgárok sohasem voltak szegényebbek, mint mostanában s az a rengeteg sok új teher, mely a jövő évre szóló költségvetésben lett nyilvánvaló, teljesen ki fogja meríteni az ország teherviselő képességét. A liberálizmus — a népek adáz ellensége — az utolsó csöpp zsirt is kipréseli a tömegeből. Tiszáék pedig a legveszedelmesebb hódolói ennek a néprontó liberálizmusnak. Így képesek ők a takarékoság álarcza alatt előidézni, hogy a zsebek fenéig kiürüljenek.

Lukács László pénzügyminiszter némileg megkönnyíthetné a terhek sulyát a régóta sürgötött *adóreform* keresztülvitelével. Azonban erről mélységesen hallgat. Az adózás rendezetlen marad továbbra is, igazságtalan beosztását továbbra is nyögi a legszegényebb néposztály. Az adóreform eszméje szépecskén megmarad annak, a minnek eredetileg szánták, t. i. csalogató lépvezzőnek, kortesjelszónak, melylyel a könnyenhívő választókat játszva be lehet terelni a kormánypart aklába.

Vagy talán nem igaz, a mit mondunk? Szeretnénk, ha ez egyszer hazugságon csipnének rajta és ránkbizonyítanak, hogy egy új, igazságos adóbeosztás csakugyan tervbe van véve. Eppen alkalmas időben jönne ez a népsegítség akkor, a midőn milliós kiadási többlet réme fenyegeti a koldus országot. Szinte megdöbbsentünk, hogy mily nyugodtsággal tudta Lukács miniszter a költségvetés szédítő számadatait az országgyűlés elé terjeszteni. Ő biztosította a parlamentet arról, hogy az állam gondoskodni fog az előirányzott bevételek beszédéséről. Azt elhisszük. Hiszen van elég végrehajtója az államnak. De arról nem biztosított senkit, hogy a kormány könnyűvé kívánja tenni az 1905. évre eső terhek viselését.

Ez pedig épp oly fontos kötelessége volna az állam vezetőinek, mint a költségekhez szükséges pénz előteremtése. Minthogy pedig a pénzügyminiszter még csak kilátásba se helyezte az adóreformot, mely nélkül a terheket vétek szaporítani s minthogy a takarékoság hangoztatásával nagyon is gyanuba esett ő előttünk, — mert világos, hogy a hadsereg számára takarékoskodik, — nem tudjuk oly nyugodtan tudomásul venni a költségvetésről szóló jelentést, mint a mily nyu-

godt egykedvűséggel azt a képviselőház tudomásul vette.

Hej! miért nincs nekünk igazi népképviselőnk a parlamentben, a melyik rákényszerítené az országgló urakat az igazság, a méltányosság és a belátás útjára!

Miért nincs?

Azért, mert a választópolgárság maga se akarja nagyon!

Védekezés a szocziáldemokrácia ellen.

(Elmondta Andor György a kath. nagygyűlésen.)

A szocziáldemokrácia egyre jobban zajgó áramlata ellen, (mely megdöbbsentő hatalommal ostromolta és rendítette meg nálunk a lefolyt hónapok sztrájkjaiban csaknem az összes iparágakat,) az utóbbi években erőteljes mozgalom támadt.

A keresztény világnézet talaját iparkodik e mozgalom megmenteni a munkásvilágban. A mindent elnyeléssel fenyegető hullámcsapások ellen újabb töltéseket emelt. A szakadó partra bátor s a veszedelemtől vissza nem rettenő férfiakat hívott. A munkáscsapatok megerősödését és erkölcsi javainak oltalmára friss védőcsapatokat szervezett.

Igy létesültek legutóbb hazánkban a *keresztény munkásegységek*.

A védekezésre hívó szózat visszhangra talált. Az országban szép számmal alakultak keresztény munkásegységek. Ma már a mozgalom oda fejlődött, hogy e keresztény munkásegységek szövetségévé tömörültek.

Mi a legőszintébb örömmel üdvözölhetjük a hazai keresztény munkásoknak ezen szervezkedését a szocziáldemokrácia elleni küzdelemben. Ki ne ismerné el, hogy égetően szükségünk volt már keresztény munkásegységekre? Ki ne óhajtana oda védőcsapatok megerősödését és mennél nagyobb elterjedését?

De valamint a küzdelem hevében megtörténni szokott, hogy a régebbi biztos védelmi helyek újabb álláspontok kedvéért elhanyagoltatnak és elhagyatnak: ugy a keresztény munkásegységek alakítására irányuló mozgalomba is könnyen belevegyülhet az a felfogás, mintha a szocziáldemokrácia elleni védekezésben a keresztény munkásegységek mellett akatholikuslegényegyletek már hasznavehetetlenké, elavultakká váltak volna.

E felfogás lehetőségével szemben előre is állást kell foglalnunk. Tisztáznunk kell a keresztény munkásegységek és a katolikus legényegységek egymáshoz való viszonyát, hogy az utóbbiak nélkülözhetetlensége és fontossága kellő megvilágítást nyerjen. Keresnünk kell és meg kell határozunk az eljárást, mely mellett az említett egyesületek sajátos természetüknek megőrzésével, kerülve a kölcsönös féltékenykedést és érzékenységet, egyöntetű védekezést folytathassanak a közös ellenfél — a szocziáldemokrácia ellen.

Azonban szükségesnek tartom hangsúlyozni, hogy nem szabad a kelleténél tulbecsülnünk sem a keresztény munkásegységek, sem a katolikus legényegységek szerepét és értékét a szocziáldemokrácia elleni küzdelemben. Hiu képzelődés volna azt gondolni, hogy *csupán* ezen egyesületek segítségével

sikerülhetne a szociáldemokrácia áramlatának viszsza-
szaszorítása. Ne áltassuk magunkat avval a remény-
séggel, hogy ezen intézmények egymagukban belát-
ható időben döntő befolyást gyakorolhatnának a
munkáskérdés megoldására.

A leghathatósabb s a legeredményesebb védeke-
zés a szociáldemokrácia ellen mindig a *szociális
és gazdasági reformok keresztülvitele* lesz. A szociál-
demokrata áramlat vizeit csak azon törvényhozási
alkotások és intézmények fogják lecsapolhatni, a
melyek a munkásnép számára megteremtik a lehe-
tőséget és jogi helyzetet, hogy ügyeit önmaga intézhesse.
A szociáldemokrácia tért veszít ott, a hol a mun-
kásosztály az őt megillető befolyáshoz jut jólétének
emelésére irányzott törekvéseiben.

De a szociális és gazdasági reformok életbet-
tetésére nem vállalkozhatnak sem a keresztény mun-
kásegyletek, sem a katolikus legényegyletek.
Meg kell elégedniük avval, hogy *előkészítsék erre a
talajt*, hogy felvilágosító munkát végezzenek, hogy
fejleszszék és terjeszszék a szociális érzéket. Be-
 kell érniük avval, hogy a keresztény hit igazságai-
nak hirdetése, a krisztusi erkölcsök tiszteletben tar-
tása és gyakorlása által megóvják legalább a mun-
kásvilág egy részét a romlástól.

Mennél behatóbban figyeljük meg a hazai és
külföldi viszonyokat, annál inkább kell meggyőződ-
nünk, hogy a keresztény munkásegyletek és a
katolikus legényegyletek közvetlen döntő csapást
nem mérhetnek a szociáldemokráciára. Igen be-
cses, nagy fontosságú tényezők a védelmi harcban,
de csak másodlagos eredményt érhetnek el.

Nem kicsinylése ez ama egyesületek benső ér-
tékének, hanem a tényekhez mért megítélése, mely
annál szükségesebb, mennél bénitobb hatást gyako-
rolhat tevékenységükre a tulfeszített várakozásokban
való csalatkozás.

Az ily értelemben felfogott és folytatott vé-
delmi harcban más utakon haladnak a keresztény
munkásegyletek és más ösvényeket taposnak a
katolikus legényegyletek.

A keresztény munkásegyletek a nagy nyil-
vánosságra irányítják figyelmüket és törekvéseiket.
Kifelé iparkodnak hatni. Innen az erőmegfeszítésük
mennél nagyobb számban toborozni tagokat. Nyilvá-
nos gyűléseket rendeznek a szociális eszmék eb-
resztésére, a szociáldemokrácia ellenmondásainak
és kárhuzatos tanainak megvilágítására, elveiknek
ismertetése céljából.

Tagjaikat a nyilvános szociális élet terén való
tevékeny részvételre serkentik. Vezetik őket a mun-
kásmozgalmakban, irányítják a munkásjóléti intéz-
ményekben előforduló választásoknál. A keresztény
munkásegyletek közreműködnek mindazon törek-
vésekben, melyek a munkásosztály emelésére irá-
nyulnak. Befolyást iparkodnak szerezni a közvéle-
ményre. Körükből indul ki a szociális reformok élet-
beléptetésére való törekvés. A törvényhozás elé jár-
ulhatnak kívánságaikkal.

Valamikor a munkások mindent a „munkásba-
rát“-októl vártak. A keresztény munkásegyletek
arra buzdítják tagjaikat, hogy *önmaguk vegyék ke-
zükkbe sorsuk intézését*. Hozzászoktatják őket, hogy
a hit és erkölcs védelmére önmaguk szálljanak sikra
és ne hagyják azt csupán a papságra.

Nem hanyagolják el ugyan e mellett tagjaiknak
vallás-erkölcsi, kulturális, szociális kiképzését elő-
adások és különféle oktató-tanfolyamok rendezése

által. De egészben véve a keresztény munkásegyle-
teket a kifelé ható működés jellemzi. Ez uton foly-
tatják védelmi harcukat a szociáldemokrácia ellen.

A katolikus legényegyletek ellenben az
önművelődés ápolása által védekeznek a szociálde-
mokrácia vészes befolyásai ellen.

A katolikus legényegyletek nem a nagy
nyilvánosságra kívánnak hatni. Nem avatkoznak a
közélet terén lefolyó küzdelmekbe, eseményekbe.
Nem folytatnak agitációt. Nem keresik fel a töme-
geket. Egész működésüket az *egyén* kiművelésére
irányítják. A fősúlyt vallás-erkölcsi alapon álló jel-
lemképzésre fektetik.

A katolikus legényegyletek azt vallják,
hogy sokat tettek, ha csak egy ifjuban is megvaló-
sították az álláshoz mért keresztény műveltség ide-
álját, hogy nagy eredményt értek el a szociálde-
mokráciával szemben, ha csak egy iparos ifjúból
is szilárd jellemű önálló mestert nevelhettek.

A katolikus legényegyletek ezért elsősor-
ban *nevelőegyletek*. Az élet számára kívánják ki-
képezni tagjaikat. Mivel pedig az iparos élete ma-
nap nem játszódik le a családi otthon és műhely
négy fala között, hanem a társadalmi érintkezések,
a munkaviszonyok, a sajtó és egyéb körülmények a
legkülönbözőbb törekvésekkel és a legellentéte-
sebb világnézetet valló körökkel hozzák szoros összeköt-
tetésbe: a katolikus legényegyletek felvértezni
iparkodnak tagjaikat a nyilvános élet veszedelmei
ellen. A közéletben reájuk várakozó feladatok felis-
merésére kívánják vezetni az iparos ifjakat és képe-
síteni őket a szociális érzék kiművelése által ezen
feladatok teljesítésére.

A szociáldemokrácia elleni védekezésben te-
hát világosan, tisztán van megkülönböztetve már
természetüknél fogva a keresztény munkásegyle-
tek feladata s tevékenységi köre a katolikus le-
gényegyletek működési terétől. Egy célra tör-
nek mindketten más és más módon. Nem zavarják
egymást. Sőt kölcsönösen kiegészítik egymást, köl-
csönösen egymásra vannak utalva.

A keresztény munkásegyletek akkor fognak
messzire kiható, erőteljes működést kifejteni, ha tag-
jaiknak zömét és vezérkarát a katolikus ifjúsági és
katolikus legényegyletekből fogják nyerni. A
munkásifjút veszélyeztetése nélkül nem lehet ma-
gára hagyni a keresztény munkásegyletek szabá-
dabb mozgásra alkalmas adó körében. Nem tanácsos
az ifjút a nyilvános élet hullámai közé helyezni, mi-
előtt fegyelmezett jellemképzés és segítő, ellenőrző
támasz mellett ki nem forrott, meg nem állapodott
hitében, erkölcsiében, szociális képzettségében. A
katolikus legényegyletek a fegyelmezésnek, a
kiképzésnek e munkáját teljesítik. Ebben rejlik fon-
tosságuk, nélkülözhetetlenségük.

A keresztény munkásegyletek és a kato-
likus legényegyletek e sajátos, jellegzetes ter-
mészetének felderítése után nem nehéz megállapítani
az egyöntetű eljárást, melyet a szociáldemokrácia
elleni védekezésben követniök kell.

Az egyöntetű védő eljárást 1. is lényegesen
előmozdíthatja a keresztény munkásegyletek és
katolikus legényegyletek elnökei, vezetőfőfiai
között fennálló barátságos viszony. Ha az elnökök
bizonyos adott esetekben kölcsönösen megbeszélnek
a teendőket, ha egymást tanácsaikkal támogatják,
ha egymás egyesületeit ünnepies alkalmakkor meg-

látogatják, az egyöntetűség, az összhangzatos szellem a védelem munkájában önként fog kifejlődni.

2. Elősegíti az egyöntetűséget, ha ezen egyesület tagjai sem zárkoznak el egymástól teljesen. A kölcsönös érintkezés csak termékenyítheti a két egyesület tagjainak lelkiületét, fokozhatja lelkesedésüket, növelheti áldozatkészségeiket. A keresztény munkásegységek tagjai megfordulván a katolikus legényegységekben, üdvös ösztönzést meríthetnek ott önképzésük folytatására. A fegyelmezettesség gyakorlására. Viszont a katolikus legényegységek tagok meglátogatván a keresztény munkásegységet, tágíthatják látóköriüket, gyarapíthatják ismereteiket, megerősödhetnek a jó ügy mellett való kitartásukban, állhatatosságukban. Ezért semmi nehézség sem volna görditendő az elé, hogy a katolikus legényegységek tagok mint vendégek részt vegyenek a katolikus munkásegységek ünnepségeiben, részt vegyenek az ott rendezett szakoktatásokban, szociális kurzusokban. És viszont a katolikus munkásegységek tagok is mindig szívélyesen üdvözlendők a legényegységekben.

Végül 3-szor ezen egyöntetűséget erősítheti a tagsági köteleknek tisztázása. Az eziránt való megállapodás elejét veheti minden féltékenykedésnek s az egyetértés minden megzavarásának.

A kölni legényegységek szabályok szerint az iparosifjak csak huszonhat éves életkorukig lehetnek a legényegységek tagjai. Azután átmennek a munkásegységekbe. De általában a legényegységek azt a szabályt követik, hogy az iparosmunkások megnősülésük, családalapításuk koráig tartozhatnak kötelekükbe. Ez a szabály áll hazai legényegységeinkre nézve is. A nőszülő tagokat tehát alkalmasabb, megfelelőbb egyesületekbe nem is irányíthatjuk, mint éppen a keresztény munkásegységekbe. A többiekre nézve szerény véleményem az, hogy nem volna megakadályozandó, ha legényegységek tagok egyszerűen a keresztény munkásegységek tagsági kötelekéhez is kívánnának tartozni. A külföldön, jelesen Németországban a legényegységek elnökök sürgetik is, hogy a tagok megfelelő keresztény szakegységekbe is iratkozzanak.

A mi hazai keresztény munkásegységeink jelenlegi alakulásuk szerint mintegy ker. szakegységeknek tekinthetők, ha nem is sikerült még kimondottan ilyenekké formálódniuk. Egyelőre nem látok legényegységeinkre nézve sem anyagi sem erkölcsi hátrányt abban, ha tagjaink a keresztény munkásegységek tagsági körébe is beállanának.

Kivánatos volna azonban, hogy a ker. munkásegységek vezetői viszont ifju iparos munkásaiknak ajánlanák, ha a vallási, kulturális és szociális önképzés ápolása végett lehetőség szerint egyszerűen a legényegységekbe lépnének.

Ily módon az egyöntetű védekezést a szociáldemokrácia ellen mi sem zavarhatná meg és a kölcsönös versengés lehetősége, a mi csak gyöngülést, kimerülést eredményezne, teljesen kizártnak volna tekinthető.

Igy a szociális és gazdasági reformok keresztülvitelének talaja egyre jobban lesz előkészítve, akkor a szociáldemokrácia áramlata ellen erős töltekek fogják védeni a keresztény munkás világot.

Csak keresztényektől vegyetek pénzt kölcsön!

POLITIKAI VILÁG.

A házszabály módosítása.

Tisza István nem áll el attól az alkotmánysértő tervétől, hogy a szólásszabadság jogát összezsugorítsa. Ezt csütörtök este a szabadelvűpárt értekezletén bejelentette. A mamelukok persze vakon helyeselték minden szavát, de azért nem hisszük, hogy ne akadjon néhány önértékes ember a kormánypártból, kiben fölébred a hazafias érzés és otthagyja Tiszát minden rontó törekvésével egyetemben.

A szabadelvűpárton kívül a többi ellenzéki pártok is tanácskoztak a héten a házszabály-revizió dolgában és megmaradtak azon álláspont mellett, hogy még obstrukciót is alkalmaznak, ha a miniszterelnök a szólásszabadságot korlátozni akarná.

A német szerződés.

Az olasz kereskedelmi szerződéssel már megvolnánk. (Ne kérjük: hogyan?) Most a Németországgal kötendő szerződés ad gondot a kormánynak.

Az első tanácskozások már megkezdődtek Bécsben. Részt vett benne Pozadovszki gróf német miniszter, kit a király hosszabb különkihallgatáson fogadott. Ugy hallatszik, hogy a kormány megint csak úgy fog eljárni ezen szerződés megkötésénél, mint ahogy az olaszokkal tette. Vagyis: megkerüli az alkotmányos utat s önkényes rendelettel fogja a szerződést életre hívni. Az országgyűlés csak utólag fog értesülni mindenről, a mikor már úgy sem használ semmi ellenvetés.

És a törvényhozók — egy kis felháborodás lezajlása után — ezt is el fogják tűrni a magyar nemzet nevében.

Szépen vagyunk!

Furcsa beszámoló.

A bizony! Furcsa beszámoló lehetett, a mit Szaczellár György, a doroghi képviselő tartott múlt vasárnap kerületében. Ennek a liberális követ urnak a hangját még nem hallotta senki a képviselőházban. Hát kérjük, miről szólt akkor a beszámolója? Az ő működéséről szólhatott csak, mely egyenlő a *semmivel*. És mégis, a tisztelt fő- és alkotások lelkesen megéljenezték, végül pedig Tiszához sürgönyt küldtek: hogy ők tántoríthatatlan bizalmat éreznek a miniszterelnök és Szaczellár iránt. Ők tudják, hogy miért.

Az a nevezetes, hogy Szaczellár elhallgatta egyetlen cselekedetét, a mi törvényhozói működése idejéhez fűződik. Ő volt t. i. az a hős, ki egy félkegyelmű milliomos ifjutól elnyert százezernyi vagyont — kártyán. De szerencsére csak *hozomra*. És még nem átalott pörbe szállni a furcsán szerzett vagyonért!

Hát mondom, talán érdekes lett volna a beszámoló, ha ezt is fölemlíti a doroghi képviselő. Egyben ígéretet tehetett volna arra nézve, hogy legközelebb benyújt egy törvényjavaslatot, mely eltiltja a — hozomra való kártyajátszást. Ebből legálább sejtették volna a választók, hogy tenni akar valamit a hazáért.

ORSZÁGGYÜLÉS.

Október 28-án, pénteken, Lukács László pénzügyminiszter betérjlesztette a kormány jelentését a múlt évi közállapotokról, azután bemutatta a jövő évi költségvetést.

Az ország közállapotát a nép nagyon jól ismeri. Nem is kell neki a pénzügyminiszter kimutatásait hallani. Ezek a kimutatások ugyanis akként készültek, hogy egyszerű, józan eszű ember nem igazodik el rajtuk. Agyafurt fiskális ért csak hozzájuk, ki a *fehértől* is ki tudja mutatni, hogy az *fekete*. Így Lukács miniszter jelentése is oda lyukadt ki, hogy az ország pénzügyi állapotai rendesek.

Hát ez igaz lehet, de csak annyiban, hogy az állam kasszája telve van, ellenben a polgárok zsebe tátongóan üres. Mégsem lehet tehát rendes állapotokról beszélni.

Nézzük csak, miről beszélt még a pénzügyminiszter?

Hát fölhozta azt, hogy az exlex miatt 25 millió koronával kevesebb adót fizettek a múlt évben és hét és fél millió értékű bélyeggel kevesebb fogyott el. Ehhez hozzájárult az ideai gyöngytermés, a hivatalnokok fizetésemelése, úgy, hogy rengeteg sok a költség és kevés a jövedelem, tehát óvatos takarékosságra van szükség.

Azonban ha hanyatlott is az egyenes adó befizetése, annál jobban növekedett a *szeszadó* és *szeszadó-pótlék* bevétele.

A jövő évi költségvetésben 1237 millió korona kiadás van előírva és 1238 millió korona bevétel. Tehát az államháztartásnak ismét lesz fölöslege, ha t. i. úgy történik minden, a hogy papiroson előre meg van állapítva.

A képviselőház a költségvetést áttette a pénzügyi bizottsághoz, a melyik majd részletesebben foglalkozni vele.

A Rába szabályozása.

A pénteki ülésen még volt annyi idő, hogy a miniszter szavai után a Rábaszabályozásról szóló törvényjavaslat tárgyalása került sorra. A kérdéshez hozzászólt Szabó István és Batthyány Tivadar. Utóbbi a terhek igazságosabb fölosztását követelte s erről határozati javaslatot nyújtott be.

Szombaton folytatták a tárgyalást. A Rábadvidéknek csaknem minden képviselője részt vett benne. A függetlenségi párt azt hangoztatja, hogy a nagybirtokosok kedvéért elnyomják a népet; ezt állította Kubik Béla, Rakovszky István pedig azon az állásponton volt, hogy egyformán nyomja a szabályozás a nagybirtokost és a népet; az utóbbi hosszú beszédet mondott és határozati javaslatot nyújtott be, melyben akként akarja átdolgoztatni a javaslatot, hogy a szabályozás költsége ne az érdekeltiséget, hanem az államot terhelje. Bolgár Ferencz, Thaly Kálmán, Molnár János, Günther Antal vett még részt a vitában.

Az ülés végén elhatározták, hogy hétfőn, kedden és szerdán nem lesz képviselőházi tanácskozás.

*

Tehát szüneteltek a honatyák.

Négy napi pihenés után csütörtökön megint összeültek és buzgón szaporították a szót. Tallián Béla földmivelésügyi miniszter a Rábaszabályozás ügyében nyilatkozott s azt bizonyította, hogy a törvényjavaslat kielégíti a közönséget. Azonban Rakovszky rápírtott s kimutatta, hogy a javaslat igen sérti a Rábadvidék kiscgazdáinak érdekeit.

Kossuth Ferencz következett sorra és beadott egy indítványt, hogy a külügyminiszter járjon közbe az orosz-japán háború befejezése érdekében. Ezt az indítványt azonban elvetette a Ház.

Az ülést a függetlenségi egy kis házi perpatvara fejezte be, mely abból eredt, hogy Lengyel Zoltán megvádolta Kossuthékat tunyasággal és avval, hogy a függetlenségi elvekért nem akarnak komolyan harcolni.

Másnap pénteken folytatólag tárgyalták a Rábaszabályozás törvényjavaslat s ugyanakkor Tisza István is belefogott hárszabálymódosító indítványa megokolásába, amit az ellenzék hangos tiltakozással fogadott.

Nyiljon ki szemünk!

Itt az ideje, hogy kinyiljon, mert ha még most sem ébredünk fel a tunyaságból, a semmittevésből, bizony akkor el fog jönni az idő, mikor szívesen cselekednénk és tennénk, hanem akkor már későn lesz. A magyar földművesek, kiscgazdák és kisciparosok helyzete a munkásokéval együtt csak csikorgás és nyomoruság. A liberálizmus, a zsidók által kitalált és fentartott gazdasági szabadelvűség uralma kövérré, hatalmasokká tette mindazokat, a kik a „szabadság“ czégre alatt más keserves verejtékéből uraskodnak. Kiküszöbölték az állam kormányzásából azokat az alapelveket, a melyek kényelmetlenek voltak azoknak, a kik előtt csak egy czél lebeg: minden áron gazdagodni. A gazdagok által kitalált, a hatalmasok által dédelgetett, a zsidók által dicsőített liberális államban mód nélkül kedvez a szerencse mindenkinek, a ki a keresztény munkálkodó nép bőrét segíti nyuzni. A liberális állam megvetve Isten parancsait, sohasem az igazságot, sohasem a méltányosságot tekinti, hanem szabad kezet enged, sőt még maga is a gazdagok pártjára állva, ezekkel együtt nyuzza, zsarolja és a végromlásba hajtja a magyar munkálkodó nép százazreit. A börze pénzes zsidai egy egész ország termelőit fosztják meg keserves munkájuk gyümölcsétől, a zsidó gyárosok és nagykereskedők agyonnyomják tisztességtelen, de a pénz hatalmas fegyverével a kisciparosokat, a liberális kormány pedig, míg a gyárosokat szubvenzióval, a börzét adómentességgel, a nagykereskedőket szállítási kedvezményekkel mindenütt támogatja, addig óriási adó-terheket ró azok nyakába, a kik a nemzet élet-gyökerét képezik.

A magyar kiscgazdák és kisciparosok által választott szabadelvű képviselők, a politikai huncutságban utazó Kossuth-párti urak soha még ujjukat sem mozdítják meg érdekünkben. A magyar képviselőházban folyik mindenről a szó, csak arról nem, a miről kellene: a népméltóság nagy munkájáról. Száz milliókkal dobálóznak ezek az urak, de azzal nem törődnek, hogy évenként tizenötezer kiscgazdát kergetnek ki dobszóval apáitól örökölt házacskájából. Megszavazza a költségvetés ezermillióját a képviselőház, de nem gondol azzal, hogy a kisciparosok száma tíz év alatt huszezerrel lett kevesebb! Üzletszerűen szállítja Amerikába a kormány a vérbeli magyar népet, a kiknek koidusbotot adott kezébe *keresztényellenes* népnuzó politikája, de ugyanakkor kitarja az ország kapuit a Galicziából beözönlő zsidóság-nak és szabad kezet enged neki az uzsoráskodásra, a leánykereskedésre, a népcsalásra, a magyar faj anyagi és erkölcsi megrontására.

Mi pedig magyar kiscgazdák, kisciparosok és munkások ezt láttuk, tudtuk, türtük gyáván és gyámoltalanul. Érezzük, hogy halálos betegség fenyeget

bennünket, látjuk, hogy mindenki csak minket iparkodik tönkretenni, tudtuk, hogy senki nem törődik velünk, és azért oly esztelenek voltunk, hogy még csak kezünket sem emeltük fel tiltakozásra.

A magyar keresztény munkások voltak olyan bátrak, hogy oda álltak a küzdőterre, és szemébe mondva a liberálisoknak hitványságát, kimondották, hogy eddig, de tovább nem. Nem fogjuk tűrni azt, hogy minket, kik fentartjuk és védelmezzük ezt a hazát, szabadon nyuzzon pár ezer — rajtunk meghízott — pénzeszsák. Meg akarjuk és meg is fogjuk teremteni a keresztény kisemberek között az összetartást, ha a magyar nép szeme kinyílik és szavunkra hallgat. Kibontva leng a keresztény szocializmus, a keresztény demokrácia, a keresztény népuralom zászlaja. Harczban áll a zsidóliberalizmus a keresztény igazsággal. Magyar nép, rajtad függ, hogy melyik legyen a győztes! A magyar népen függ, hogy az összetartó keresztény nép legyen-e ur e hazában, vagy pedig a jött-ment, népcsaló, uzsorás hazátlanok! Válassz magyar nép!

Szalánczy Andor gyárimunkás.

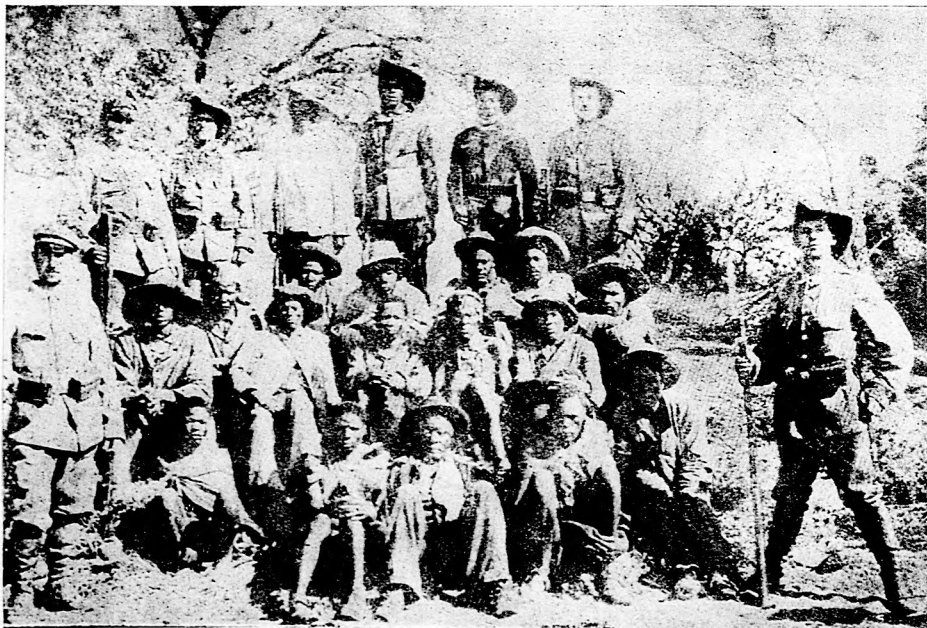
TÁRCZA.

Az özvegy nő.

Kicsi házikóban ünnepélyes nagy csend,
A szobában halvány, reggeli fény dereng.
Lakója, az özvegy, márványszoborként áll,
Mosolyg rá a fia, — az élő virágszál.

Hirtelen megfordul, átöleli fiát,
Előbb halvány arca élénk pir futja át;
Mi sem zavarja meg a megható csendet,
Csupán egy mély sóhaj és egy halk lélekzet.

Öröm és bubánat egymással küzdenek,
Ezek osztályosi az özvegy életének
És bár elhagyottság sanyargatja keblét,
Nem vész a reménye, — virrad még egy jobb lét.

Lázadás Délafrikában: Kauas-hottentotta hadifoglyok.

Imakönyvét nyitva, asztal fölé hajol...
És lassan szabadul a gyötrelmek alól,
Két szeméből könnyek hosszan megerednek,
S lesz áldott hatásuk e forró gyöngyöknek.

Csaszin Albert.

A bányalég.

— Elbeszélés a küzdelem világából. —

— Ugy sejtem, — szolt Miska, — hogy ön, mint a papok, váltót akar nekem kiállítani a tulvilágra. Am én nem vagyok olyan puha agyagból formálva, a kit a földi hatalmasok tetszésük szerint gyurhatnak és gyömöszölhetnek s közben egy jobb tulvilági léttel bolondíthatnak. Azok közé tartozom, kik már itt e földön megkövetelik a kárpótlást, mely az elszenvedett igazságtalanságokért kijár.

Ezek a szavak Malvint félelemmel töltötték el. Be szeretne volna gyermeki hitét és bizalmát kísérelébe átültetni. Ámde attól tartott, hogy újabb csufolódást kell hallania, így hát szótlan maradt s lehorasztott fővel lépdelt utján.

— Tán megijesztettem? — kérdé az ifju szokatlan melegséggel.

— Igen, — felelte a leány, anélkül, hogy föl-emelte volna tekintetét a földről.

— És ugyebár fél tőlem?

— Nem! — mondá határozottan Malvin. — Magától nem félek, csak eszméitől, bár nem hiszem, hogy azok meggyőződésen alapulnának.

— De bizony a meggyőződés szól belőlem, édes kisasszony. Hanem azért korántsem akarom önt jámbor hitétől megrabolni. Hisz látom, hogy boldogítja ez a hit. Hagyjuk el tehát ezt a komoly beszélgetést s inkább a pompás napnak örvendjünk. Holnap amugy is nyöghetünk megint a köznapi járom alatt. Miért ne lennénk néhány pillanatra jókedvűek?

E szavakkal karonfogta a leányt.

Malvin egész testében megremegett, a mint szorosan a férfi oldalához ért s zavartan haladt vele a közeli erdő felé. Kezét ki akarta vonni a férfi karjából, de az erősen tartotta.

— Csakugyan fél tőlem, Malvin?... Ha igen, akkor tüstént megfordulunk s visszakisérem a városba.

Malvin a szemébe nézett. Ugy érezte, hogy ettől az embertől nem tagadhatja meg a bizalmat.

— Nem uram; ön nem lehet rosszakaróm! — felelte bizalommal telve.

IV.

Miska és Malvin eljutottak az erdő széléhez s itt hirtelen meg kellett állniok. Az erdő magas drótkerítéssel volt körülkerítve s ennek láttára az ifju munkás feldühödött.

— Átkozott dolog! — kiáltá haragosan. — A szegény népnek azt sem engedik meg, hogy vasárnaponként poros tüdejét szellőztesse. Még a természet szépségeit is elzár-

ják a munkás előtt, nehogy a kiéhezett arcok föl-
tünjenek az uri lakok körül.

A hogy e zokszavakat dörögte, közbe teljes
erejével rázogatta a kerítést, mintha le akarná dön-
teni. Egészen megfedekezett a mellette álló leányról.

— Dadai ur, — szólalt meg félénken Malvin, —
nem fél attól, hogy valaki észre találja venni? Még
utóbb ledönti a kerítést...

— Ne ijedezzen! A vassal nem tud az én
gyöngye karom daczolni. Ezt csak egyesült erővel
dönthetjük le mi munkások. Egy szál ember tehe-
tetlen, de ha a nép fölvilágosodik s megismeri önnön
erejét, lerázhatja a jármót a nyakáról.

Malvin elsápadva hallgatta ezeket a kitöréseket.
De tetszett neki az a határozottság és elszántság,
mely Dadai Mihály szavaiból kiért.

— Most jutok észhez, hogy én milyen ügyetlen,
ostoba ember vagyok, — mondá Mihály. — Olyan
dolgokról beszélek, a mi nem tartozik a leányokra.

— Igaza van, — hagyta helyben Malvin. —
De azért nem veszem rossz néven, hogy elégedetlen
sorsával. A jó Isten akarata az, hogy a földön gaz-
dagok és szegények legyenek.

— És mivel Isten úgy akarja, hát halálíg visel-
jük a szolgaság és megaláztatás jármát?

— Oh, hiszen az embernek jogában áll meg-
engedett eszközökkel küzdeni az után, hogy hely-
zetét megjavítsa.

— Azokkal az ugynevezett megengedett esz-
közökkel nem lehet célhoz jutni. Ezt saját tapaszta-
lataimból tudom.

— Azt hiszem uram, hogy ön a multban épp
a legfontosabb eszközt hagyta figyelmen kívül.

— Melyik az? Kiváncsi vagyok rá. — Kérdé
Mihály.

A leány néhány pillanatig komoly gondolko-
dásba merült s aztán így szólt:

— Ha mi az emberek részéről igaztalanságot
tapasztalunk, még mindig van valaki, a ki bizonyára
tud és akar is segíteni rajtunk, ha... ha...

— Értem, — szakította félbe Dadai. — De ha
egyszer nem tudok a maga jámbor bizalmáig föl-
emelkedni, miután meg vagyok győződve róla, hogy
az hasztalan.

— Csakugyan meg van erről győződve?

— Igen! — felelte a férfi, ám ezen felelet után
nem mert egyenesen szembe nézni a leánnyal.

Malvin elhallgatott s egy nehéz sóhajt bócsá-
tott ki kebléből.

Utjokban aztán már alig-alig beszéltek egy-
máshoz. Károly és Juliska rég eltűntek szemük elől.
Végre aztán eljutottak egy zászlós épülethez, melyet
néhány fa környezett.

— Itt van a „Piros rózsá”, — mondá Miska.
A ház előtti asztalok körül nagy vendégsereg
ült s fogyasztotta az enni meg innivalókat.

— Na, csak hogy már itt vagy, Mihály, hang-
zott egyszeribe néhány fiatal ember ajkáról, kik
leányok társaságában üldögéltek egy hosszú asztal
mellett. Károly is köztük volt Juliskával s együtt
vigadoztak a többivel.

Az ifjak eleintén több tréfás czélzást tettek
Malvinra, de Mihály komor tekintete csakhamar el-
ijesztette őket. Így aztán ők ketten is elvegyültek a
társaságban.

(Folytatása következik.)

UJDONSÁGOK.

Mindenszentek ünnepén és halottak napján a főváros
temetőiben mozgalmas élet volt. A gazdagok diszes sir-
jait elborította a sok virág, de azért olyan besüppedt sir-
hant sem akadt, a melyikre legalább egy koszoru s né-
hány szál gyertya ne jutott volna. Mindenki adózott ke-
resztényi módon kedves halottai emlékének. Kossuth
Lajos sirja körül állandóan ezrével állt a nép, azonkívül
Jókai sirját is tömegesen keresték fel az emberek.

A pápa egészsége. Egy római lap azt írja, hogy
a pápa mult vasárnap óta köszvénybetegség következté-
ben gyöngélkedik. Reggeli miséit azért rendesen végzi,
bár orvosa föltétlen nyugalmat ajánlott neki. Reméljük,
hogy ő szentsége egészsége csakhamar helyre áll.

Miniszterelnök mint minisztráns. Maura spanyol
miniszterelnök a minap érdekes módon adott kifejezést
vallásos érzésének. Az aszturiai hercegnő, Alfonz király
nőtestvérének halála után Maura a királyi kastélyba ment,
hogy a kormány nevében részvétét kifejezze. A halott
hercegnő ekkor már ravatalon feküdt. A régenskirályné
apáczaruhába öltöztette a holttestet, a sárga gyertyákkal
megvilágított ravatal körül pedig husz apácza imádkozott.
A kápolnává átalakított halottas szobában az udvari pap
éppen gyászmisét akart mondani, amikor észrevette, hogy
nincsen minisztráns, aki a misénél segítkezzék. Ebben a
pillanatban érkezett oda a miniszterelnök s amikor észre-
vette, hogy miről van szó, azonnal ajánlkozott, hogy ő
fog minisztrálni. Az udvari pap erre az oltár elé lépett s
elmondotta a gyászmisét, amelynél Spanyolország minisz-
terelnöke szolgált az oltárnál. A középkorban még az is
megtörtént, hogy fejedelmi személyek minisztráltak az
Ur asztalánál.

A pápa a háborúról. Egy bécsi ujság szerkesztője
kihallgatásra jelentkezett a Szentatyánál, a ki fontos nyi-
latkozatot tett a háborúról. Őszentsége azt mondta,
hogy ötet nagyon elszomorítják a borzasztó keletázsiai
események. A mi ott történik, nem háboru többé, hanem
borzasztó mézarlás és igen szomorú dolog az, hogy az
európai hatalmak nem iparkodnak békét közvetíteni. A
pápa azt a benső óhaját fejezte ki, bár csak az isteni
gondviselés mielőbb véget vetne ennek a rettenetes
öldöklésnek.

Főispán a korteskedés ellen. Bezerédj István, Vas-
vármegye főispánja rendeletet intézett a megyei tisztvi-
selőkhöz az állások betöltése körül szokásos korteskedés
ellen. A főispán nem tartja illő dolognak, hogy a tiszt-
viselők, a mikor nagyobb állásra pályáznak, gyűjtsék a
szavazatokat. Bezzeg a képviselőválasztási korteskedés
ellen nem szól a rendelet. De nem is lenne Bezerédj
sokáig főispán, ha ezt meg merné tenni Tisza alatt.

Keletje van a kutyabőrnek. Már t. i. a melyikre a
nemesi levelet írják. A mult héten a Tisza-kormány
megint kijárta a királynál, hogy egy zsidó család magyar
nemességet kapjon. A hivatalos lap jelenti, hogy Hoff-
mann Sámuel és Hoffmann Vilmos nemességet nyert
„vágúj helyi” előnévvel.

Legjobb a középut. Niedermann József esztergomi
rendőrkapitányt és Békássy Rezső rendőrbiztost fölfüg-
gesztették állásától, mert több elitelt embernek elnézték
az ítélet végrehajtását. Bizonyára valami ellenszolgálatér

tették ezt a szivességet. Hát elég rossz, hogy ilyen hatóság is akad Magyarországon, de viszont megnyugtató hogy végre is meglakolnak bűnös üzelmükért. Azonban szép hazánkban nemcsak az esik meg, hogy valaki tiltott uton megszabadul a büntetéstől, hanem az is, hogy megbüntetik *ártatlanul*. Azért legjobb, ha az ítélkező hatóság mindig a középuton marad, mely nem más, mint az igazság utja.

Egy szakszervezet felfüggesztése. Budapesten hónapok óta tart az asztalosok sztrájkja. Ezt a sztrájkot az asztalos szakszervezet szinte rákényszeríti a tagokra s e miatt Tisza István gróf belügyminiszter a szervezetet felfüggesztette.

Magyarok sorsa Amerikában. Ekvádor amerikai államban, Fereiró város közelében, borzasztó bányaszerencsétlenség történt. Bányalégrobbanás következtében *hatvan* munkás életét veszítette. Hir szerint *mind a hatvanan magyarok voltak*. Megmentésükre nem lehetett kísérletet tenni, mert az egész bánya lángban állott.

Lelketlen apák. A benső hit nélkül való élet kiöli a szeretetet még azokból is, a kik legközelebb állnak egymáshoz. Ime két példa: Benesik Antal mucsinyi földmives összeveszett legényfiával és rövid szóváltás után kést döfött torkába. A fiu meghalt. — A hunyadmegyei Kristyór községben Nyisztor Illés földmives boros állapotban falhoz vágta csecsemő gyermekét, a ki rögtön szörnyethalt.

Minden nap ünnep. A keresztények a *vasárnapot*, a törökök a *pénteket*, a zsidók a *szombatot* ünneplik, a régi görögök a *hétfőt*, a perzsák a *keddet*, az assirok a *szerdát*, az egyiptomiak pedig a *csütörtököt* tartották ünnepjüknek. Akad olyan ember, a ki más vallását is annyira tiszteletben tartja, hogy egész héten nem dolgozik.

Eltiltott sertéspar. Zenke Zoltán szegedi boltos titkos szereket, minden betegség ellen hasznos barátitalt, sertésparát és aprójószág pusztulását megakadályozó szereket árult. A rendőrség azonban elkobozta a titkos gyógyszerárát s a csudadoktort háromszáz korona bírságra és öt napi elzárásra ítélte. Zenkének ugyanis szabadalma nincs a sertésparra, patikárus diplomája sincs orvosság készítésére. A rendőrség a kuruzslásért külön bünfenyítő eljárást indít a csudadoktor ellen.

Furcsa módja a pénzszerzésnek. A belga fővárosban, Brüsszelben történt az eset. A kocsiuton egy ember szaladt át a kocsik tömegén. A közuti vasutársaság egyik kocsija előtt megbotlott; a kocsivezető nem tudta a kocsit hirtelen megállítani és elgázolta a szerencsétlent, a kinek jobb karján ment át a kerék. A vérző embert beszállítják a kórházba, ott eszméletre tért és megmondta a nevét. Negrier Lajos állástalan könyvelő, családapa. Az orvos töből levágta a karját — két nappal később pedig három biztosító-intézet 80.000 koronát fizetett ki a szerencsétlenség áldozatának. Ezzel egyszerre különös gyanura ébredt mindenki. Megállapították, hogy az állástalan ember, a ki nyomorral küzdött, alig egy héttel előbb kötött biztosítást a három társulattal. A szükséges összeget erre barátaitól koldulta össze, azzal az ígérettel, hogy néhány nap leforgása alatt visszatéríti, mert akkor sok ezernyi bankóhoz jut. A balesetet önmaga rendezte, hogy a vére árán pénzhez jusson.

Egy szövetkezet sikere. A Szombathelyi Ujságban olvassuk, hogy a Dobronaki zsidó boltos, Blau Henrik, eltávozott a községből, hogy Lendván telepedjék le, a hol jobb seftet remél. A tavasszal még azt hitte, hogy meg fog tollasodni a községben s a mikor szövetkezet alakult Dobronakon, azt akarta megbuktatni. Ki is jelentette, hogy elsőpri a szövetkezetet házastul s lenyeli annak vezetőségét szőröstül-bőröstül. És ime néhány hónapi harc után *felvirágozott a szövetkezet* s megbukott a hős Blau Henrik. S a ki söpörni akarta a szövetkezet helyét, az a nép szánó mosolygásától követve, gyalogszerrel ment el Dobronakról. Ugy hisszük, nem ez az utolsó távozó madár. Legyen a nép közt igazi összetartás és szeretet, legyen bennük igazi ragaszkodás a keresztény intézményekhez, elkotródnak akkor a népet anyagilag és erkölcsileg szipolyozó jebuzeusok s felvirágozik a keresztény Magyarország.

Az istentelenség netovábbja. Nagysomkuton a mult héten kirabolták a római katolikus templomot. Elvitték az összes arany- és ezüst-főlszerelést, szentségtartót, feszületet, kelyheket, oltárdiszleteket, miseruhát. A rablást a reggeli misén vették észre. Istentiszteletet nem is tarthattak. A kár huszonötezer korona. A nyomozás megállapította, hogy a rablók, a kik hármán voltak, Gilvácsról a budapesti vonaton szöktek meg.

A részegség átka. A torontálmegyei Katalinfalván Wagner Károly birtokos egy ideig rendes ember volt, de aztán rászokott az ivásra. Minap éjfélkor került haza a kocsmából. Otthon részegen lámpát gyújtott s azt fölborította. Az égő folyadéktól meggyuladt felesége és csecsemő gyermeke, kik mindketten meghaltak. Hát ilyen nagy csapást is lehet köszönni a részegnek!

Hogy mily eredményeket ér el Müller Albert ur Budapesten, V., Vadász-utca 42/Gy. az általa feltalált R. B. 86967. sz. dupla villam-delejes keresztjével vagy csillagával, legjobban bizonyítják a számos köszönetmondó levelek, melyek közül ma a Ziegenthal-i gör. kel. lelkészét, Tatu Jánosét közöljük, mely így hangzik: „Tisztelt Müller ur! F. évi június hó 14-én kelt köszönő levelimmel még egy készüléket kértem egy asszony részére, ki már hosszú időn át betegesen feküdt. A készülék megérkezett s miután néhány napon át hordta, ahogy reméltem is, — jobban lett és jelenleg teljesen egészséges. Az illető engem kért, hogy legbensőbb háláját Ön előtt, tisztelt Müller ur, kifejezésre juttassam. Az asszony Manuel Sopá-nak neje Tofeld-ből. Ez most már a 8-ik készülék, mely saját tapasztalatom szerint csodát művelt.“ Egy ilyen készülék ára 6 korona.

„Egyesült erővel!“

Az olvasó szives figyelmét felhívjuk a mult heti mellékletre, mely nemcsak egy könnyen áttekinthető csinos falinaptár, hanem egyszersmind tájékoztató arra, hogy miképpen kell belépni a Magyar Bank és Sorsjegyzület (Budapest VII., Erzsébet-körut 2. II. emelet) „Egyesült erővel“ című százás játékcsoportjaiba, a hol kezet nyujthatunk a szerencsének és könnyen teremthetünk magunknak gondtalan jövőt. Ma már csak az nyer, a ki mer! Lépjen be mindenki a százás játékcsoportba és pedig minél előbb, mert a legközelebbi húzás meghozhatja a főnyereményt. Közelebbi tudnivalókat és résztvevési feltételeket az említett fali naptár tartalmaz, melyet — reméljük — mindenki megőrizett. A ki még nem olvasta volna el, vegye elő s méltassa kellő figyelemre az ott közölt tudnivalókat és aztán tudassa előírt módon belépését a Magyar Bank és Sorsjegyzület irodájával (Budapest VII. Erzsébet-körut 2. sz. II. em.)

jságban
Henrik,
le, a hol
gy meg
alakult
lentette,
annak
hónapi
t a hős
helyét,
el ment
távozó
zeretet,
ntézmé-
erköl-
esztény

a mult
Elvitték
gtartót,
A rab-
nem is
s meg-
Gilvács-

nfalván
volt, de
haza a
zst föl-
sége és
át ilyen

bert ur
alált R.
gy csil-
imondó
lelké-
Tisztelt
velem-
ére, ki
egérke-
méltem
yes. Az
tt, tisz-
Manuel
szülék,
Egy ily

mult
a átte-
d tájé-
lagyar
sébet-
százás
zeren-
gond-
lépjen
minél
a fő-
vevési
nyelet
g nem
figye-
udassa
yüzlet
(l. em.)

Lakmározás a sivatagban.

Mit tanultam én a kath. nagygyűlésen?

Életemben még soha nem éreztem oly lelki örömet, mint az elmúlt napokban, a midőn szerencsés voltam látni és tapasztalni azt, hogy mi katolikusok, mily erőt és lelkesedést tudunk kifejtteni, ha akarunk.

Valóban jogos volt örömem, hogy ha nem szapanbuborékot láttam, a midőn láttam azt, hogy mi magyar katolikusok is tudunk a jó és nemes tettekért lelkesedni. Mert hiszen kimutattuk az ország szívében Budapesten, a hol ezideig csak ellenfeleink hatalmaskodtak, hogy mi is akarunk élni, a sok oldalról támadt zaklattatás velünk is megértette a kor intő szavát, a mely szervezkedésre szólít bennünket. És ezen alkalommal mi keresztény munkások kiváló módon ünnepeltünk. Mint egy jelszóra, az igazság sugalmazta gondolat egy táborba sorakoztatott bennünket, ahol megbeszéltük a további teendőket az elmúlt egyévi tapasztalataink nyomán és beszámoltunk mozgalmunk eredményeiről, miket kivivtunk a keresztény társadalom részéről.

És bátran elmondhatjuk, hogy nem várt eredményekről győződünk meg, mert ha semmi más nem tudnánk is felmutatni, mint azt, hogy mozgalmunk rövid egy év leforgása alatt már odáig jutott, hogy egy országos szövetséget képezünk, magába véve már ez is elég tanulság eszméink hatalmas és az életszükségletet kielégítő voltáról, a mely már is a győzelem babérját nyújtja felénk.

De reánk nézve elég eredmény továbbá az is, hogy mozgalmunkat kezdik megismerni a társadalom egyéb osztályai is, végre valahára kezd szétfoglalni azon lepel, amely eltakarta mozgalmunk jogosultságát a társadalom azon része előtt, amely anyagi és erkölcsi erejével és tevékenységével legtöbbet tudna ügyünk érdekében áldozni.

A katolikus nagygyűlés lefolyása alatt kedvezőképpen tapasztaltuk azt, különösen amidőn az emberek a Krisztusi evangelium tanítása szerint mérlegették úgy szavaikat mint cselekedeteiket. Minden szó, minden cselekedet oda irányult, a melyet mi keresztény munkások is kezdetől fogva óhajtottunk, t. i. hogy mindent újjáalakítani Krisztusban, minek következtében mindenki testvért látott embertársában és mindegyikünk szeme előtt csak egy cél lebegett, az *összetartás*, a mely varázserővel bír a keresztény megújulás terén.

Egyszóval az egész katolikus nagygyűlés eszméiradata mind azt bizonyítja, hogy amiért mi ker. munkások sikra szálltunk, az a mai kornak elvitázhatatlan követelménye. Nagy tévedés lenne ez ellen bárkinek is küzdeni, mert az igazsággal szemben találná magát.

A szociális reformok vannak hivatva a társadalmi békét helyreállítani, emellett érvelnek egyházi és világi tudósok együttesen és mi keresztény munkások pedig ebben látjuk megvalósulni azony arany igazságot, hogy mindent megújítani Krisztusban. Ezt tanultam én a katolikus nagygyűlésen is.

Nagy József

szombathelyi ker. munkásegy. tag.

Terjesszék a „Magyar Néplapot!”

Az erkölcstelen irodalom.

— Előadatott a kath. nagygyűlésen. —

Kényes tárgy jutott osztályrészemül és ha kényes módon kezelve a kérdést, csak nagy távolságról mutatnék a bajra, — kisebbnek látnók a veszedelmet és könnyebbnek az orvosságot. Holott a baj fekélyszerű, undorító s fertőzőtt anyagokkal telített, melyek ragályos mételként szívódnak fel a társadalmi élet minden rétegébe, megromtják a társas érintkezés tisztességét, megmérgezik a levegőt és valóságos erkölcsi pestisként ejtik hatalmukba a lelkeket. Senki sem tagadja, hogy van erkölcstelen irodalom. A mi szigorúan keresztény szempontunkból a mai szépirodalom tulnyomó része erkölcstelen. S bár mindenki egyetért abban, hogy van erkölcstelen irodalom, a gyógyításra nézve roppant eltérők a vélemények. Pedig a kérdés feltevése egyszerű s természetes. Mi tette lehetővé az erkölcstelen irodalmi termékek elszaporodását. Nemde a sajtószabadság elfajulása? És hogyan fajulhatott el a sajtószabadság magában véve oly fenséges elve? Mert elfajult, elvéhnedt, saját maga teremtette romboló áramlattal szemben tehetetlenné vált a liberalizmus is, mely magának tulajdonítja a sajtószabadság születését.

Hogyan? — fogják kiáltani ellenségeink — megint a liberalizmus, megint a régi nóta? A szabadság ellenségei nyilvánvaló bűnöket fognak a szabadelvűsökre, hogy elhomályosítsák fényét a hiszékeny tömeg előtt. És én valóban ezt teszem: nyilvánvaló bünt fogok a szabadelvűsökre — vádolom az erkölcs megromlásáért, vádolom a családi kötelék meglazulásáért, az erkölcstelen irodalom e szomorú, gyászos következményeiért. Vádolom, mivelhogy a hazugul értelmezett szabadelvűség egyéb tisztas hagyományokat elsöpörve, elsöpörte az irodalom tisztas hagyományait is, meghamisította céljait, hazug jelszavakkal az emberi szenvedélyek fékezése helyett a szenvedélyek zabolátlanságát táplálta, hogy midőn szabaddá tette a gondolatot és szót, szabaddá tette az aljas gondolatot, azt, mely sokkalta aljabb szavakba öntve pusztító mételként hull a jóra-rosszra fogékony, gyenge lelkekbe. Mily borzasztó maga a fogalom is: *erkölcstelen irodalom!* Irodalom! Az emberi lélek kincseinek e magasztos tárháza, nemes lelkek, szent szívek felséges felhevülésének e maradandó muzeuma, a hit bástyája, a tudás eszköze, a művelődés fegyvere — amint mi képzeljük — és irodalom, fajtalanságok halmaza, az erkölcs megromtója, a hitre s a hiten való ördögi vigyorgás, színes szavakba burkolt mérges nyilak, aminő ma tényleg és nagyobbbrészt! Vajjon a keresztény hit világánál született? Vajjon az egyház állt ott bölcsőjénél és nyíltan vagy titokban legyezgette? Van-e oly vakmerő zászlótartója a szabadelvűségnek, ki ezt mondja? Vádolt-e valaha legkonokabb ellenségünk azzal, hogy mi erkölcstelenséget erkölcstelen irodalommal terjesztünk? Nem, bizony soha! Ellenben nekünk nem kell tartanunk cáfolástól, mi emelt fővel és nyílt arccal mondhatjuk ki: *az erkölcstelen irodalom a liberalizmus jegyében született*, általa nőtt nagygyá és bizunk benne, hogy egykoron vele együtt fog a nyílt piacról a sötétségbe visszasülyedni.

Bizonyos tünetek arra mutatnak, hogy maguk a liberálisok is megsokalták az erkölcstelen lapok és könyvek tultetését. A nemesebb érzésű liberális

férfiak maguk is beismerik a bajt, de nem mervén forrását kutatni, mely talán-talán elveik forrásához vezetne, — külső orvosságot keresnek ellene. Amolyan sem nem árt, se nem használ-féle orvosságot, hogy ne ártsanak a sajtószabadság felséges elvének. Hol van a határ az erkölcsös és erkölcstelen között? Ki képes ezt úgy megvonni, hogy ne ártson az irodalom szükségzerű fejlődésének? Ki képes megvonni? Az az egyszerű földmives, aki egyházunk katekizmusát megtanulta, az képes megvonni, minden katolikus ember képes megvonni, ki a bibliában találja meg élete irányelveit. De a mai korszellem nem képes megvonni a határt az erkölcs és erkölcstelenség, az erkölcsös és erkölcstelen irodalom közt. Kell-e ékebben szóló bizonyíték a mi harcaink, küzdelmeink igazsága mellett?

A társadalom és az állam, mely milliókat áldoz a testi ragály meggátlására, semmit sem tesz az erkölcsi ragály ellen. Nekünk azonban, tovább tétlenül állanunk nem szabad. Mi a lélek tisztaságát, Isten képmásának épségét szívünkön hordjuk. Önöknek, főtisztelendő és tisztelendő uraim, hiveik vannak, önöknek szülők gyermekeik vannak, önöknek tanárok és tanítók növendékeik vannak. Istentől rájuk bízott becses kincsek, felelősek testi-lelki javaikért, mi elborzadunk a szörnyű kísértések gondolatától is, mely a modern szépirodalom erkölcstelen cziczomáiból leselkedik elő, mely gyanutlan lelkeket alattomos támadással ejt hatalmába, melytől meg van fertőzve a levegő.

Borzalommal kell minden szülő lelkének eltelni ama veszedelmek gondolatára, melyek gyermekeiket az utcán érhetik. Nemcsak Budapest utcáit értem, ma már a vidék is meg van fertőzve. A falusi vásárok ponyvái is ott rikitanak a piszkos füzetek és ha a plebánus urak utána néznek, templom napján, a bucsu sokadalmában is meg fogják találni — nem is nagyon elrejtve — az üzérkedés ez erkölcsrontó termékeit, amint én magam is láttam egy alföldi falu bucsuján, nem is messze a templomtól. Hogyan tudjunk mi védekezni, hogyan tudjon a család, az iskola, sőt a társadalom maga is védekezni e piacra vitt, akadálytalanul terjesztett, az ember nemtelen szenedéyleit melengető nyomorult fércművek ellen?

Odáig jutottam el, ahová szavaimban céloztam. Itt minden kerülgetés hiábavaló, e betegség ellen a kenegetés, a koplalás, a külső és belső orvosságok nem használnak. Itt operáló késre van szükség. Hiába fog össze a család s a keresztény társadalom, amíg azok az üzletek fennállanak, amíg minden lelkiismeretlen irodalmi kalandor irhat, kiadhat és árulhat a sajtószabadság bő köpönyege alatt irodalmi fertőzést, mi ökölbe szorított kézzel állunk, de utját a ragálynak nem szeghetjük. Nem, mert nincs hatalmi eszközünk. *Az államnak, a törvényhozásnak kell szembeállni a romboló árral.* Eljutottunk a végső fokig. A sajtószabadság magasztos elve senkit nem vezethet immár tévuttra. Törvényhozási intézkedést kívánunk az erkölcstelen irodalom ellen. Szólaljon meg a család, a társadalom! Alkotmányunk szerint meg van a kérvényezési jogunk, itt minden tisztességes ember, minden családapa sulyosan érdekelve van. Élére kell állítani a kérdést. Akarja-e szabad-
elvűség tovább is fentartani, akar-e tápot adni az erkölcstelen irodalomnak? Akar-e, mer-e ha a polgárok ezrei a család nevében, a társadalom, sőt nemzetünk jövőjének érdekében kérik, sürgetik a

gyökeres kurát. Ki kell vágni az irodalom, a sajtó testéből a fekélyt és a sajtó szabadon, tisztességesen fog fejlődni tovább. Mert én és mi mindnyájan, keresztény szívünk egész hevével tagadjuk a tisztességtelen sajtó létjogosultságát.

Andor József.

Népek és nemzetek.

Orosz-japán háború.

Több napos szünet után vasárnap újra megkezdődött a harc Mandzsuriában. Délkeleten megszóltak a nehéz ágyúk s reggelig dörögtek. A felderítő csapatok kezdték meg az ütközetet. Ezalatt pedig a japánok átlépték a Szahó folyót s igen közel jutottak Mukden városához. Bizonyos, hogy az ellenfelek most már megint nagy ütközetbe fognak bocsátkozni.

Port-Artur sorsa.

Port-Artur válságos helyzetbe jutott. A legutóbbi nagy támadás óta — okt. 27. — a japánok egyfolytában bombázzák a várat s az oroszoknak ettől bizonyára nagyon szorul a kapcájuk. Ezt maga Stösszel várparancsnok is elárulja legujabb jelentésében, mely így szól: „Az ellenség 12 hüvelykes ágyúkkal erősen lövi az északi és északkeleti harczélen levő várfalakat és a vár belsejét. Ágyu- és puskatüzünkkel kényszerítjük a japánokat az óvatosságra. A csapatok *fáradtság és nélkülözés* mellett is hősiességgel küzdenek tovább. Várjuk felséged, valamint a czárné és az anyaczárné *áldását.*“

Viszont a japánok ezt jelentik Port-Artur ostromáról: Szilárd szándékunk Port-Arturt a mikádó születése napján — nov. 3-án — bevenni. A csapataink már mindent megtettek arra nézve, hogy ezen a napon az utolsó ostromot végrehajtsák. Mi azt hisszük, hogy az oroszok puskapora a várban egészen elfogyott, mert október 27-ike óta alig-alig felelnek lövéseinkre. Eleségük is elfogyhatott.

A háborai költségei.

Japán nemcsak rengeteg vér-, hanem óriási pénzáldozatot is hoz a háborúért. Így a jövő évben 770 millió *jen* bevételre számít a kormány. Eddig 55 millió adótöbbletet vetettek ki. 75 milliót várnak a már létező hadiadóból, 90 milliót pedig az új hadiadóból. 550 milliót kölcsön útján akarnak szerezni. Az országos jövedelmi adók és más nagyobb adók fölemelését is tervbe vették.

Mai képünk.

Lakmározás a sivatagban. Kidült a sivatag hajója: a teve. Nem a sulyos teher fogyasztotta el életerejét, melyet hónapokig bámulatos kitarással cipelt a térdig érő forró homokban, hanem a kereskedői karaván, melyhez tartozott, nem bírván tovább a szomjuság rettentő kínjait elviselni, felvágta a teve hasát s az abban felgyülemlett vizet használta a szomjuság csillapítására.

Gyakori eset az afrikai Sahara sivatagján, hogy a teve ilyen módon áldozza fel életét az emberekért. Kimulik csak azért, hogy az arabus kereskedők ott ne veszzenek szomjan a homokpusztában. Az ő teteme ott marad azután a helyszínén ragadozó állatok martalékául, míg a karaván felrissülve vizétől, szépen tovább vonul.

Képünk egy ilyen visszahagyott teve-tetemet ábrázol, melyet ellep a keselyűk egész serege. Nem telik bele egy nap és tisztára csak a csontváza marad hátra

a hatalmas állatnak, husát az utolsó izig fellakmározzák a kiéhezett ragadozó madarak. A hiuzkölykeknek, melyek a dög szagára elősompolyogtak, alig marad valami, csak messziről nézik irigy szemmel a dus lakmározást.

Kauas-hottentották. Mult héten irtunk egyetmást a délafrikai hererótörzsek lázadásáról, kik a német telepe-
sekkel harcban állnak. Egyben bemutattuk egy hereró-
csoportnak a sikerült képét, mely feltűnteti a vad har-
zosokat az asszonyok és gyermekek társaságában.

Most ennek a multkorai képünknek a kiegészítésül ismét bemutattunk egy csoportot. Azok, a kik ezen a mai képünkön láthatók, a *kauas-hottentotta* nevű vad néger törzsből valók. Szövetkeztek a hererókkal, mert hát hiszen fajilag rokonok s az ő munkaerejüket éppen úgy kizsákmányolták az európaiak, mint a hererókat. Utóbbi időben már együttesen támadták a telepeseket s vakmerőség és halálmegevetésben fölülmúlták a hererókat. Egy részük az első összezapás után német fogságba jutott. Képünk egy fogolycsoportot ábrázol, melyet német gyalogos katonák őriznek.

MAGYAR GAZDA.

Házi állataink idei teletetéséről.

— A földmivelési kormány üzenete. —

(Vége.)

4. A ki abban a szerencsés helyzetben van, hogy cukorszörpöt (melasszet) vásárolhat, az igen hathatós eszközt nyer arra, hogy fölötte izletessé tegye a szecskát, mely esetben a füllesztés mellőzhető is, mert ha vízben feloldott melasszeval öntjük le a szecskát, s ha azután 1—2 óráig állni hagyjuk, hogy kellően átázzék, annyi szecskát tudunk a marhával megetetni, mint hogyha füllesztett takarmányt etetnénk vele, s így a melassze teljesen pótolhatja a füllesztést. Csak az a kár, hogy az idei csekély cukorrépatermés miatt kevés lesz a melassze, s ezért kevesen fogják azt megszerezhetni.

5. Végre még egy is fokozhatjuk a marhánál a szalmafelvételt ha azt a szénát megszeccskázva, egymással összekeverjük, s több óráig állni hagyjuk, mely esetben némi szénaszagot nyer a szalma. Csak-hogy ez a legkevesebb hatásos eljárás az említettek közül.

Ha bővében vagyunk a szalmának, s ha annyi szénánk, hogy legalább a csikóknak és borjúknak jusson elég, akkor még csak egy kevés pénzre van szükségünk, hogy a többi állatokat is jól kitelelhessük. Pénzünkért pedig kár lenne szénát vásárolni, mert a közönségesebb ló s a kifejlődött marha nagyon jól kibírja a telet, ha egy szál szénát sem lát, mihelyt elegendő szalmát s abrakot adunk nekik. Az abrak kétségtelenül drágább, mint a széna, de aszályos években még is jobban járunk vele, a mennyiben ilyenkor nem emelkedik az abraknak oly aránytalanul az ára, mint a szénáé, mert abrakkal más világrészek is látnak el minket, míg ellenben a szénával tisztán magukra vagyunk hagyatva, mert a széna nem bírja meg azt a költséget, melybe pl. Amerikából való ideszállításra kerülne. Ezért a legrosszabb esztendőben sem történhet meg az, hogy ne lehessen az országban elegendő abrakot kapni, míg szénát rendszerint nehéz ilyenkor vásárolni. Ha pedig abrakvásárlásra szánjuk reá magunkat, akkor az a kérdés, hogy minőt vegyünk, mert az abraknak igen sokféle a neme.

Gazdáink leginkább gabonát s korpát etetnek abrak gyanánt, s különösen a korpának nagy hívei, de ezzel egyuttal a nagy kereslet folytán fel is verik az árát, a mai korpár mellett azonban előnyö-

sebbnek látszik az olajpogácsa vásárlása, mert bőseges szalmaetetés mellett egy abrakféle sem hat a fejőstehenek s növendékállatokra oly előnyösen, mint az olajpogácsa, melyből csak annyit kell állatokkal etetnünk, hogy ugyanazt a tápthatást érjük el, mint a korpával; pedig most nem sokkal drágább az olajpogácsa, mint a korpa. Ezt etethetjük tehát előnyösen, még pedig akár lenmagpogácsát, akár repce-, napraforgó- vagy szezampogácsát stb., mert az olajpogácsák valamennyien kiváló ablakfélék. Igaz ugyan, hogy a korpával szemben az a hátrányuk, hogy daráltatnunk kell, míg ellenben a korpa minden további nélkül etethető, de a darálás nem drágítja meg az olajpogácsát annyira, hogy táptartalmához viszonyítva még mindig olcsóbb ne maradjon, mint a mibe a korpa kerül.

Az olajpogácsadarát többféleképp etethetjük, pl. szalmaszeccskával keverve szárazon, vagy legfeljebb annyira megnedvesítve, hogy a szecskához tapadjon; ha pedig füllesztett szecskát kapnak az állatok, akkor ahhoz is keverhetjük a pogácsadarát, de csak közvetlenül etetés előtt, mert a pogácsát nem ajánlatos a szecskával együtt füllesztetni; vagy végre azt is tehetjük, hogy forró vízben meglágyítjuk a pogácsadarát, s azzal szalmaszeccskát forrázunk le. Utóbbi főleg az kövesse, a ki a fönt leirt ötféle szecskajavító eljárás közül a leforrázást választja. Olajpogácsát nem sokat kell az állatnak adnunk; rendszerint 1½ kg.-ot a közép nagyságu tehénnek naponta, a növendékállatnak pedig testnagysága arányában.

Igen jó, s nevezetesen a tejelés és husképződésre ható abrakféle továbbá a malátacsira; azután a szárított sörtörköly, mely a lónál a zabot helyettesítheti; a szárított szeszmoslék, melyet szeszgyáraink hoznak forgalomba; a szárított répaszelet, mely a cukorgyárakban szerezhető be stb. Mindezeket úgy etethetjük, mint a hogy a korpát szokás etetni, de a répaszeletet vízben áztatva is adagolhatjuk, mely esetben a takarmányrépa helyettesítésére használhatjuk azt.

Ha végig tekintünk azon, a mit elejétől fogva mondtunk, azt látjuk, hogy az idei, különösen a bőseges szalmaetetésre kell sulyt fektetnünk, mert abban nincs hiányunk, s ha mégis szükölködnénk benne, akkor füllesztett szőlővenyigével, fagalylyal, kukoriczacsutkával, kukoriczszárral stb. toldhatjuk azt meg. De miután egymaga a szalma nem táplálja az állatot eléggé, abrakkal keli megadnunk azt, a mi a szalmában hiányzik. A növendékállatoknak továbbá szénát is kell adnunk; azonban ezek az egyedüliek, melyek nem lehetnek meg széna nélkül, míg ellenben a kifejlődött állatok könnyen nélkülözhetik azt, mihelyt elegendő abrakot kapnak. Csakhogy könnyen érthető, hogy azon esetben ha annyi a szénánk, hogy a lovak, tehenek s a többinek is juttathatunk belőle, akkor kevesebb abrakra szorúlnak azok. A marhánál továbbá zombolyázott takarmány- vagy bevermelt répalevével is helyettesíthetjük a szénát, vagy ha lombtakarmányunk van, azzal is. Végre, ha répánk van, az is lehetségessé teszi az abraketetés mérséklését. Így azután bár kissé szükebben és szokatlanabb módon, mint máskor, de elég jó karban juttathatjuk állatainkat a tavaszba, még pedig a nélkül, hogy számát tulságosan megapasztanánk, a mi pedig a fő, mert Isten mentsen minden gazdát attól, hogy ló és marha nélkül menjen a tavaszba.

Koczká rejtvény.

Közli: Volent Lajos.

ja	av	val	A	le	jedet	ne	töröl	na	gyon.	hogy
bán	bírsz	lábi	hór	pentis	egy	két	jó	po	hár	fő
ne	nem	szám	rül	olvass.	egy	nes	és	gór	bert	lájást
meg	ben	föl	kő	de	te	itt	a	bét	ugy	ne
azt	küön	rind	nyös	kez	Kő*	ze	ti	foly	lesz	okoz
fejdel	mert	sze	kör	van	ben	pé	tok	tass	majd	zon
hogy	dal	rend	dig	min	te	de	ere	ha	jó	mert
ra	rad	és	ni	tál	ta	meg	rod	aka	mu	hogya
gad	ha	po	bánj	gén	gyen	de	god	sá	lat	nem
ma	te	hát	vigyázz	ugy	leszel	beteg	bizony	akkor	észedel	jársz el

A megfejtést, valamint a megfejtők neveit jövő számunkban közöljük és ismét kisorsolunk jutalomkönyvet. A levelezőlapra irt megfejtésnek szerdán délig be kell érkezni hozzánk, azontul már késő.

Kedvderítő.

A csodatevő krajczár.

Vak koldus: Már megbocsásson, nagyságos ur, ez egy régi krajczár, ennek már nincsen semmi értéke.
Úr: Legyen nyugodt, jó ember, csodatát művelt az a krajczár... visszaadta magának a szemevilágát.

A ki birtokára jelzálog-kölcsönt

akar fölvenni, forduljon bizalommal a Kie- birtokosok Országos Földhitelintézetéhez Buda- pest, V., Géza-utoza 2 (saját ház). Az intézet egyaránt ad nagy és kis jelzálogos kölcsönöket, főzélja azonban, hogy a közép- és kisbirtokoson segítsen. Ezért kölcsönöket már 300 koronától kezdve ad. A ki súlyos kamatot fizet tartozása után, az intézet olcsó kölcsönével segíthet terhén. Az előző hitelezőket az intézet a kölcsönből fizeti ki a mérsékelt díjért minden a kölcsön körüli teendőt ellát. Kölcsönök a földbirtok fele értékéig 20, 30, 40 vagy 50 évi törlesztésre engedélyeztetnek. Ha az adós pontosan fizet, az intézet a kölcsönt föl nem mondhatja, az adós azonban tartozását akár egészben, akár részben bármikor minden díj nélkül visszafizetheti. Az intézet jelenleg 4%-os és 4½%-os záloglevél-kölcsönöket ad a 4½%-os kölcsönök egyik módjára van százege, fordulás biz- lommal az intézethez, mely egyszerű levélre bárkinek azonnal ad fölhitelintézet.

A deveceeri cigányok. A deveceeri cigányok 1809-ben a veszprémmegyei nemes felkelők mellé felfogadva, lelkesíték zenéjükkel az ifjuságot. Azonban mindinkább előrenyomulván az ellenség, itt-ott már a francziák ágyuinak távoli moráját is lehetett hallani. Egy ily alkalom után a cigánybanda primása beállit a veszprémi ezredeshez s nagy alázattal mondja:

— Sókolom kezsit, lábát, nagyzsákos óbister uram, de a mi bandánk többé nem maradhat. Török, sakad, hazsa kell mennünk, mert a tegnapi itkezésben is minden ágyu csak felink volt irányozva.

— Felétek a patvarba!

— De bizson felink. Azs ellenség ebbe a veres vitézsi kedmenbe mind csupa *genyeralisoknak nizzett bennünket.*

G. regimenczpáter hires volt arról, hogy senki sem tudott vele egy sátor alatt aludni. Oly iszonyuan hortyogott, hogy a falu kutyái a tábor alá jártak ugatni.

Egyizben egy tréfáiról általánosan ismert huszárkapitánynyal került egy sátor alá.

Este farkasszemmel méregették egymást, végre megszólal a páter:

— Tudja-e, édes kapitány uram, hogy énvelem még nem tudott aludni senki egy szobában, oly erősen hortyogok!?

— Nem tesz semmit — mondá hidegyérüen a kapitány — nekem még nagyobb hibám van. Éjjelre mindig kardot teszek magam mellé az ágyba, mert rendesen csatákkal szoktam álmodni, akkor aztán mindenféle csapkodok kardommal, miért is nekem minden butorom vasból van, mert különben mindent összerombolnék álomban.

A páter nagyokat nyelt e borzasztó dolgok hallatára. Mindketten lefeküdtek, a kapitány maga mellé tette a kardot és aludt szépen, a páter pedig fülelt a sátor alatt, hogy mikor kel föl a kapitány vagdalkozni.

A hortyogós nem aludt, a furfangos kapitány pedig zavartalanul élvezhette a boldogok álmát.

Találós kérdés. Hogyan jó az uj borsó?
(Só nélkül.)

A kaszárnya udvarából. Káplár: No, ecsém, vagyonepiczula az korczban?

Paraszt ujoncz: Igenis nincsen, káplár uram, csak egyptár hitvány vörös krajczár.

Káplár: Akkor hát hapták! Sultert!

Káplár: Csörög-e piz abban az pormonyéban, hékás? Önkéntes: Nem csörög biz abban, vitéz káplár uram, mert az mind öreg bankó.

Káplár: Akkor hát szüret! Báj fusz!

Az álomolvasó. Két ügyvéd együtt utazott haza Szombathelyről Szent-Gotthárdra. Kupéjukban egy zsidó is volt, a kit elnyomott a buzgóság és édesen aludt.

— Te, Gábris — mondja ekkor az egyik ügyvéd a másíknak. — Fogadjunk három üveg pezsgőbe, hogy én kicsalom ebből a zsidóból, hogy most mit álmodik

— Áll a fogadás!
Most az álomolvasónak ajánlkozó gyorsan szerzett a vonat egyik némemberétől egy fej vöröshagymát. Kettévágta a hagymát és az alvó zsidó orra alá tartotta.

A zsidó fintorgatni kezdé az orrát és megszólamodék: — Hát libamáj lesz vacsorára? Záli, the vodj edj ongyol!

Messziről jött ember. — Hát azután igaz-e, hogy Amerikában olyan gyorsan megy az építkezés? — kérdik az Amerikát megjárt embertől.

— Meghiszem azt! Mikor reggel munkába mentem, akkor kezdtek építeni egy korcsmát s mikor este hazafelé mentem, hát már egy részeg embert kihajítottak belőle!

Közgazdaság.

A vetés állása. Októberben az időjárás nagyobbára kedvező volt, mind a gazdasági munkálatokra, mind a késő őszi növényzetre és különösen a gyökös és gumós növényre. Az őszi vetés munkáját már befejezték. A buza, rozs és repcevetés jól kelt és üde. Csakis Hajdu- és Biharmegyéből érkeztek panaszok a *gabona-futrinka* fellépéséről. A legelőrétek és tarlólegelők az időjárás következtében szintén sokat javultak, minélfogva a jószág a legtöbb helyen kint keresheti táplálékát.

A *czukor- és takarmányrépa*, továbbá a késői *burgonya* egészen kielégítő termést adott. A *tengeri* termék eredménye gyenge. A *szőlőszüret* már vége felé jár. Az eredmény jobbára közepes, a minőség azonban általában nagyon jó és több helyen kitünő.

Budapesti piaci árak. *Liszt.* Nullás 16.40, egyes 15.60 — kettős 15.20 — hármás 14.80, — négyes 14.40, — ötös 14.00. — hatos 13.60, — hetes 13.00, — nyolczas 7.20

Hüvelyes. Erdélyi dió 15—16 kor. lencse 15—16k., borsó 11—12 k., mák 28—30 kor. Mind 50 kilónként.

Vetőmag. Vöröshere 70—80 korona, luczerna 48—55 kor., muhar 12—13, téli borsó 10—12, téli búkköny 13—14, kor., homoki búkköny 24 korona.

Vásárcsarnok árai. Élő baromfi: sütni való csirke 1.40—2.20. tyúk 2.10—2.80; — köpült vaj 150—170, édes turó 16—24, juhturó 120—140, tojás (1 láda 1440 drb) 82—84 korona. Burgonya sárga 10—11 kor., rózsa 8—8.40 kor. Fejes káposzta 100 darab 16—24 korona.

Marhavásár. Hizott magyar ökör 62—77 kor., tarka ökör 48—81, magyar tehén 40—60, tarka tehén 44—66, magyar legelőmarha 46—66, szerbiai ökör 46—70, bika 42—72, bivaly 34—50. Belföldi élő borju 64—88, növendék 36—56 korona.

Sertésárak. Öreg nehéz páronként 400 kilón fölül —, fiatal nehéz 110—111 f.; fiatal közép 111—112 f., fiatal könnyű 109—111 f. kilónként.

Szerbiai nehéz 111—112 f., közép 109—110 f., könnyű 107—108 fillérig.

Széna, szalma, takarmány. Széna ára 50 kilónként 2'60 koronától 4 kor. 50 fillérig. Muhar 4 kor. 80 fill., alomszalma 1'70, zsupszalma 2'20, szezka 2'25. Préselt széna 3'00—4'40, préselt szalma 1'60—1'80.

Budapesti legolcsóbb gabonaárak.

Buza: tiszavidéki (uj) 9.70 fejejmegyei (uj) 9.70 pestvidéki (uj) 9.70 bánási (uj) 9.60 bácskai (uj) 9.65 A múlt hét óta az árak változtak.

Árpa: 7.25 *Rozs:* 7.30 *Zab:* 6.90 *Tengeri:* belföldi (uj): 7.35 Az árak változtak.

Szerkesztői üzenetek.

H. J. Csépa. A két előfizető után járó félévi díjakat megkaptuk. Kérjük a többiek is fizetésre felkérni. — Sz. J. Vép. A küldött összeggel fizetve van az év végéig. — H. J. Komárom-Füss. A második félévre szóló két koronát megkaptak. — B. J. Söjtör. Most már fizetve van a lapja jövő év június 30-áig. — Sz. J. Sáraba. Másodszor is megküldtük. Csak követelje erélyesen a postán. — P. J. Szent-Tamás. A kért könyveket elküldtük, kivéve a 48-ast. Nem tudjuk, hogy micsoda 48-as könyvet kíván tőlünk? Az egyik hiányzó számot pótoltuk. Higgye el, nem a mi kiadóhivatalunk hibája, hogy egyik-másik számot nem kapja meg. Csakis a postahivatalon keresse, a hol *díjtalanul* mindjárt reklamálhat is. A lapterjesztésért nagy köszönettel tartoznánk. — B. H. J. Ürményháza. A küldött 4 koronát megkaptuk. — N. J. Szöllős. A beküldött félévi díjat itt nyugtázzuk. — id. K. M. Hosztót. A 4 koronát megkaptuk. — S. F. Monok. Az új előfizetőt köszönettel beiktattuk. — T. Gy. Monok. A két korona félévi díj megérkezett. — D. I. Szlavon-Verőcze. A két koronát megkaptuk. — L. J. Girincs. A két kor. előfizetési pénz megjött. — K. Gy. Sümeg. A naptárt ön is, meg minden előfizetőnk meg fogja kapni idejében. A küldött két korona átvételét nyugtázzuk. — Öreg L. J. Erdőd. Kívánságát teljesíteni fogjuk. — H. Gy. Szemere. A három korona megérkezett. Most már ki van fizetve az egész esztendő. — K. V. Nagysurány. Mind a két lapra elkönyveltük. — K. J. Garamapáti. Ön az utalványt a Páduai lapnak czimezte s azt írta, hogy a pénzt az *első* negyedre küldi. Minket tehát nem terhel semmi hiba. Egyébként már a M. Néplapra irtuk át a két koronát és pedig az év harmadik és negyedik negyedére. A másik lap küldését beszüntettük. Máskor kérjük érthetőbben megírni, hogy mire küldi a pénzt. — F. M. Nagykeresztur. Bekötési táblát megint kaphat az idei Páduai Szent Antal Lapjához a jövő év elején. — N. J. Szöllős. Igazán sajnáljuk, hogy zárt ajtókra talált. Ha megint dolga lesz idefenn, tiszteljen meg minket látogatásával. Üdvözljük! — L. K. Achau. Augusztus 3-án csakugyan megkaptuk a két koronát. A tévedés azért történt, mert nem írta az utalványra, hogy mire küldte a pénzt. De most már beirtuk a M. Néplap második felére. — T. F. Hort. Az egy korona annak idején megérkezett. A megrendelt füzet is rögtön postára adatott. — D. J. Baromlak. Előfizetőnk a múlt évben is kaptak ajándéknaplót s az idén is kapni fognak. — F. I. Örvény. Erre az esztendőre egészen rendben van. — V. M. Bisztratelep. A félévi díjat megkaptuk s a mutatványszámokat elküldtük. Nagel Ottó-féle kölcsönkönyvtár czime: Budapest VII. Kerepesi-ut, Kerepesi-bazár. — F. J. Nagyberény. Az idej előfizetéssel egészen rendben van. — K. I. Ditske. A könyvecskét elküldtük, az előfizetési pénzt javára irtuk. — T. K. Páka. A beküldött egy koronával újévig rendben van. — Cz. J. Alsó-Rajk. Buzgalmát szépen köszönjük. A kért füzetet utnak indítottuk. —

 <p>Első magyar hangszergyár villamos erőre berendezve</p> <h1>Stowasser J.</h1> <p>Cs. és kir. udvari hangszergyár, a cs. és kir. közös és a m. kir. hon- véd hadsereg egyedüli szállítója</p> <p>BUDAPEST, II. ker., Lánczíd-utca 5 szám.</p>	<p>Első kézből legjobban vásárol.</p> <p>Legnagyobb választék az összes hangszerekben.</p> <p>hegedűk, gordonkák, bőgők, fuvalok, trombiták, ezimbal- mok saját találmányu táro- gatók 30 forint-tól fölfelé</p> <p>Harmonikák legjobb, eipusz- títhatatlan han- gokkal, különlegesség acélhangu zenekari harmonikákban; saját mintáink.</p>	<p>Teljes zenekar * felszerelése *</p> <p>előnyös feltételek mellett a legjutányosabb árban szállítatik.</p> <p>Képes árjegyzék a) hangszerek- ről, b) harmonikákról, ugyszin- tén harmóniumokról ingyen és bérmentve; csak megnevezendő mifele hangszerről kívántatik.</p>
--	---	--

Különösen ajánlva a főtisztelendő papság, a n. t. tanítói-kar és a laikus apostolkodásban faradhatatlan katolikus közönség szives figyelmébe.

MEGJELENTEK! MEGJELENTEK!

A Pázmáneum naptárai 1905-re.

Magyar nyelven:

- 1. Páduai Szent Antal nagy naptára 80 fillér.
- 2. Szent István naptára 60 "
- 3. Szent József naptára 60 "
- 4. Lourdesi nagy képes naptár 60 "
- 5. Páduai Szent Antal kis naptára 40 "
- 6. Gazdálkodók szaknaplója 60 "
- 7. Gazdasszonyok szaknaplója 100 "
- 8. 48-as naptár a magyar népnek 40 "
- 9. A nagyvilág képes naptára 60 "
- 10. Krónikás Kalendárium 40 "

Német nyelven:

- 11. Christlicher Antonius Kalender 60 fillér.
- 12. Allewelt-Bilder-kalender 60 "

Tót nyelven:

- 13. Welký Obr. Kalendár Svätý Antona Pad. 60 fillér.
- 14. Krest'anský Kalendár 40 "
- 15. Vel'kosvetský Obr. Kalendár 60 "

Megrendelésnél elég a sorszámot kiírni. — Gyűjtőknek és viszonteladóknak magas kedvezmények!

Megrendelhetők lapunk kiadóhivatalában: **BUDAPEST, VIII. ker., Főherceg Sándor-utca 36.**

Minden családnak

saját jól felfogott érdekében csakis a

**Kathreiner-féle
Kneipp-maláta kávé**

szabadna pótléku használnia
a mindennapi kávéitalhoz.

04.1/c

HIRDETMÉNY.

Ezennel közhírré tétetik, hogy miután a Magyar Kir. pénzügyminiszterium ellenőrző közegei a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték (XV. sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főárusítóknak árusítás végett kiadattak. — A Magyar Kir. Pénzügyminiszterium által jóváhagyott sorsolási terv itt következik:

A Magyar kir. Szab. Osztálysorsjáték Sorsolási Terve.

Tizenötödik Sorsjáték. **110,000 sorsjegy, 55,000 nyeremény.**

Első osztály Betét 12 korona Huzás: 1904. nov. 24. és 25.		Második osztály Betét 20 korona Huzás: 1904. decz. 20. és 21.		Harmadik osztály Betét 32 korona Huzás: 1905. jan. 17., 18. és 19.		Hatodik osztály Betét 24 korona Huzás: 1905. márczius 28-tól április 25-ig.	
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben	
1 á	60000	1 á	70000	1 á	80000	1.000,000 (Egy millió)	
1 á	20000	1 á	25000	1 á	30000	1 Jutal. Kor.	600000
1 á	10000	1 á	10000	1 á	20000	1 nyer. á	400000
1 á	5000	1 á	5000	1 á	15000	1 " á	200000
3 á	2000	3 á	3000	3 á	10000	1 " á	100000
5 á	1000	5 á	2000	5 á	5000	1 " á	80000
8 á	500	8 á	1000	8 á	2000	1 " á	60000
30 á	300	20 á	500	10 á	1000	1 " á	50000
100 á	100	110 á	300	120 á	500	2 " á	40000
3350 á	40	4350 á	80	4850 á	130	2 " á	30000
3500 nyer. Kor.	263000	4500 nyer. Kor.	528000	5000 nyer. Kor.	916500	4 " á	25000
Nyeremény		Nyeremény		Nyeremény		5 " á	20000
Korona		Korona		Korona		25 " á	10000
1 á	90000	1 á	100000	1 á	30000	50 " á	5000
1 á	30000	1 á	30000	1 á	20000	405 " á	2000
1 á	20000	1 á	20000	1 á	15000	760 " á	1000
1 á	15000	1 á	15000	1 á	10000	1140 " á	500
3 á	10000	3 á	10000	3 á	5000	30600 " á	200
5 á	5000	5 á	5000	5 á	2500	33,000 nyer. és jutalom Kor.	10.555,000
8 á	2000	8 á	2000	8 á	16000		
10 á	1000	10 á	1000	10 á	10000		
120 á	500	120 á	60000	120 á	500		
4850 á	170	3850 á	824500	3850 á	200		
5000 nyer.	Kor. 1.120.500	4000 nyer.	Kor. 1.076.000				

Az I. osztály huzása 1904 november hó 24. és 25-én tartatik meg. A huzások a Magyar királyi állami ellenőrző hatóság és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek a Huzási teremben (IV., Eskü-tér, bejárat a Duna-utca felől). — Sorsjegyek a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték valamennyi árusítóinál kaphatók. — Budapest, 1904. évi október hó 30-án.

Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Igazgatósága.
Tolnay. Hazay.

Első délmagyarországi
oltárépítő, szobrász és aranyozó műintézet
 Temesvár Józsefváros, Bonnáz-utca (a tárdáral szemben)

Kitüntette a kereskedelmi miniszter által nagy díszoklevéllel és aranyéremmel.

Felhívom a n. é. közönség figyelmét műtermemre, melyben készíték oltárokat, szőszeket, keresztutakat, szentsírt és teljes templomi berendezéseket igen jutányos árban. Különösen ajánlom dombormű stánczolás képeimet, melyek raktárom készletben vannak. Kőszlop fulkekben erős kőmasszából polichromó festéssel 85-82 cm méretű egyenként 60 korona, kisebb képkerettel együtt 75-60 cm. polichromó festéssel művésziesen kidolgozva egyenként 50 korona. Ezenkívül ajánlom dusan berendezett raktáromat, a melyben Jézus és Mária szíve, Szent Antal, István, Imre, László, Erzsébet, Vendel, Ágnes, Borbála, Katalin és a milyen szentet csak kívánnak nálam mind kapható igen jutányos árban.

Bármilyen szent szobor fából faragva és polichromozva:

Cm.	100	110	120	140	150
Kor.	100	120	140	160	180

Kőmasszából polichromozva:

Cm.	100	110	120	140	150
Kor.	72	100	110	120	145

Pontos kiszolgálásért kezeskedik az intézet jó hírneve.

NAGY NEP. JÁNOS
 oltárépítő, szobrász és aranyozó
 Temesvár Józsefváros, Bonnáz-u. 6. sz., saját ház.

8 napi próbára

Fontos újdonság, a mely minden egyes embernél nélkülözhetlen, a valódi Magyar Gazdák gyémánt acél borotvái 1 frt 30 és 1 frt 50 krajczárért szállítja 5 évi jótállás mellett BIRÓ MIHÁLY SZILL (Somogy megye) a magyar gazdák ágyuacél-kaszájának szétküldője. Ne mulassza el senki ezen jó és hírneves borotvát beszerezni magának, a ki még ennek hiányában van. Megrendelésre 1 darab 5 filléres levelezőlap elegendő. Minden borotvához 1 drb. igen szép hozzávaló tok ingyen. Mindenki kérjen árjegyzéket, melyet ingyen, bérmentve küldök.

küldöm valódi solingeni hajnyíró gépemét 2 frt 75 kr. utánvét mellett és kötelezem magamat meg nem felelés esetén 8 napon belül visszavenni és a pénzt vissza küldeni. A hajnyírógép 16 cm. hosszú, 32 foggal, a legjobb acélból és finoman nikkelezve van. 3 tolófésszel, háromféle hajnyírásra van berendezve, 3 mm., 7 mm. és 10 mm. kettős csavarral, biztonsági forgóval és tartalékforgóval van ellátva. Ara finom kartonban használati utasítással együtt, úgy, hogy mindenki azonnal nyírhat vele. 2 frt 75 kr. Szakállnyíró-gép 2 frt 75 kr. Lónyíró-olló, felfogóval, gazdáknek nélkülözhetetlen. 2 frt 50 kr. Biztonsági borotvák-készletek 2 frt. Utánvét mellett szétküldi: LA TEINER LEO gyári raktára, WIEN, 170., Wollzeile 31.

Fontos újdonság, a mely minden egyes embernél nélkülözhetlen, a valódi Magyar Gazdák gyémánt acél borotvái 1 frt 30 és 1 frt 50 krajczárért szállítja 5 évi jótállás mellett BIRÓ MIHÁLY SZILL (Somogy megye) a magyar gazdák ágyuacél-kaszájának szétküldője. Ne mulassza el senki ezen jó és hírneves borotvát beszerezni magának, a ki még ennek hiányában van. Megrendelésre 1 darab 5 filléres levelezőlap elegendő. Minden borotvához 1 drb. igen szép hozzávaló tok ingyen. Mindenki kérjen árjegyzéket, melyet ingyen, bérmentve küldök.

Kettős elektromágneses keresztgyógyit és felüdit kezesség mellett.

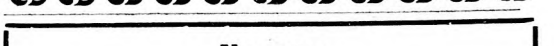
E készülék gyógyít és segít fej-, fül- és fogfajánál: a migrén, neuralgia, vértelulás, sápkor, szédülés, a fülzúgás, na-gyothallás, a szívverés szivgörcsök, asztmatikus rohamok gyomorgörcsök s R. B. 80967. szám. járó álmatlanság bajiában, a rendetlen vérkeringés bajiában s még sok más oly bajban, melynek a normalis orvosi kezelés szerint villamos áram a gyógyító szere. E készüléknek tagadhatatlan előnye az, hogy nemcsak időről-időre, de állandó jótékony villamos áramot áradóztat szét a testben s míg egyfelől szinte bámulatos sikerrel gyógyít, másfelől a legháladatosabb övöszer az emberi szervezetet megróhanó betegségek ellen. — Nagy figyelemre méltó az a körülmény, hogy husz éves betegségek teljesen meggyógyított. Az irodámban lévő elismerések és bizonyítványok, a melyek a világ minden részéből hálásan emlékeznek meg találmányomról, mindenki mindenkori által megtekinthetők. — A kit legkésőbb 45 nap alatt nem gyógyít meg készülékem, az visszakapja a pénzt. A hol már minden hasztalan volt, kérem, tessék a készülékemet megpróbálni.

Nagy készülék ára 6 korona.
 Oly betegségek ellen való, melyek 15 évnél nem hosszabbak.

Kis készülék ára 4 korona.
 Csak gyermekeknek és nagyon érzékeny nőknél való. Központi eladási és szétküldési hely a bel- és külföld részére

MÜLLER ALBERT Budapest,
 Vadász-utca 42/Gy. (Kálmán-utca sarkán).

Nemes emberbarátok és jötevők!

Hogy is kezdjem, hogyan indítsam meg sziveteket sok-sok gyermekem érdekében?! Alig találok szavakat, mikkor a vállaimra nehezülő gondokat lefeshetném. Kétszázötven árva és irgalmas nővért, ide nem számítva a laikus cselédséget! Valóban, nem kell irigyltetek ezen kis sereg atyját. Legyetek részvétellel irántam s az elhagyottak serege iránt, kik az én Szent Antal intézetemben — Feldkirchenben és Treffenben, Villach mellett — ápolást és nevelést nyerne. Alamizsnátokkal bátorításátok a karintiai árvák csüggedő atyját, a ki az isteni gyermekbarát nevében hozzátok fordul s tőletek kér segítséget a létért való nehéz küzdelmében.

Szent Antal, a szegény karintiai árva gyermekek pártfogója, még a legkisebb adományt is égi közbenjárásával fogja visszazonozni. Küldjetekek kenyeret, küldjetekek Szent Antal kenyeret! Minden adományt hálásan fogad a karintiai árvaatyá.

Msg. Kayser Antal Pál
 Feldkirchen (Karintia).

FOGAK szájpaddás és gyökéreltávolítás nélkül 3 koronától. Az általam készített és Párisban kitüntetett fogsorok nagyon megszokhatók s rágásra kitűnően használhatók. Budapest, VII., Erzsébet-körut 50, I emelet, a Royal szállóval szemben, d. e. 9-12 és d. u. 3-7-ig. Fogtechnikai munkák reggel 8-tól este 8-ig. Vasár- és ünnepnapokon is.

Olcsó árak. — Részletfizetés.

Sz. Antal tiszteletére

kiadóhivatalunkban kaphatók:

alkalmas ajándéktárgyak.

Szent Antal Toulonban és a szegények kenyere.

Epületes érdekes olvasókönyv. Irta Buday Aladár.

Hat szép képpel, vászonkötésben, aranyozással. Ára 2 korona.

Szent Antal képe a kisdéddel. Finom körrajz. Fliesz Rezsőtől. 50x66 cm. Ára 1 korona 60 fillér.

Páduai Szent Antal kis rózsafüzére

vagyis 13 könyörgés a segítés kieszközlésére. Csinos kis füzetke, képpel. Ára 10 fillér.

Nyolcz zsolttár Páduai Szent Antalhoz és könyörgések, képpel. Ára 10 fillér.

—————

URÁNIA
 KÖNYVNYOMDA
BUDAPESTEN,
 VIII., Mária-utca 11.
 A legnagyobb gondtal és izléssel készít minden e szakmába vágó munkát.

Évtizedek óta nagy sikerrel használtatik csusz és kőszvény ellen a **KRIEGNER-féle REPARATOR** Törvényesen védve! A Rókus-kórházban 136 eset közül 129 esetben teljes gyógyulást eredményezett. Nagy üveg 2 K., kis üveg 1 K. Kapható a KORONA-GYÓGYSZERTÁR-ban Bpest, VIII., Kálvin-tér.

Óvja az egészséget!
 Haernél több kiváló orvos ajánlóját **KRISTÁLY ÁSVÁNYVIZ** A leggyorsabb tisztító és emésztő...
SZI. LUKÁCSFURDÓ KUTYALLAS BUDÁN